

RUH MADDE

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

7 Sayı: 80 — Eylül 1966

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Salih Üge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

Karehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

Reenkarnasyon kanununun zaruri bir neticesi olarak fertler belli bir bedende, belli bir ana - baba - akrabanın teşkil ettiği aile çevresinde, ırk ve millette dünyaya gelmektedirler. Bu, kendi öz ihtiyaçlarına cevap teşkil edecek hadiselerin arasında yaşamak demektir ki böylece milletlerin de insanlar gibi bir kaderi ortaya çıkmış olur. Bu ihtiyaçlar da Ruhun tekâmül ihtiyacıdır ve dünyanın, dünyada yaşanmakta olan acı - tatlı hadiselerin temin edeceği imkânlara göre ilerlemektedir.

Mukaddes kitaplar insanın ve dolayısıyla milletlerin bu maceraiarını mesel ve sembollerle anlatarak insanların açık bilgilere sahip olmak olgunluğuna erişeceği güne kadar insanlara yardım etmektedirler.

Mevzuubahs olan, bizim insani ölçülerimizle, yaşadığımız olayları acı veya tatlı olarak değerlendirmemiz değildir. Dünyada yaşanan her fizik ya da sosyal hadise müteal ve muktedir plânın nizamladığı bir program ve ahenk içinde cereyan etmektedir. Bizce acı addolunan hadiselerin tekâmülümüz için zararlı olduğu da söylenemez. Netice olarak tabii afetlerle veya harplerle karşılaştığımız zaman ne kaybediyoruz? Maddi servetlerimizin bir kısmını ve yakınlarımızın hayatını. Biraz gündelik itiyâd ve konforumuzdan kaybediyor, biraz aç ve çıplak, yersiz yurtsuz kalıyoruz.

Ama düşünmüyoruz ki bu şartlar altında bugün dünyada yaşayan milyonlarca kardeşimiz mevcut. Onların bizden ne farkı var?

Mesele akıflanmamız, kendi gözlerimizdeki muhayyel büyüklüklerden kurtulup kendi biçare durumlarımızı görmemiz, bu hususda büyük bir Nizamın bize faydalı olmakta bulunduğunu anlamamız olmaktadır. Bulunduğunu anlamamız ise, ve ancak bundan sonra insan varlığına yaraşır bir akıl, tevazu ve diğer varlıklara karşı faal bir sevgi, hasılı haysiyet içinde yaşayacaksa, cereyan etmekte olan hadiseleri dikkatle izleyerek bunların bize temin edeceği uyanıklığı beklememiz lâzımdır.

Bu sayımızda, Bir müddet evvel Milliyet gazetesinde intişar etmiş bulunan Türkiye hakkındaki kehanelerin tamamını neşretmeyi uygun bulduk. Bu tetkikler hıristiyan bir topluluk tarafından Tevrat ve İncil nazarı itibara alınarak yapılmıştır. Maksadımız, reenkarnasyon kanununa uygun olarak millet yaşamalarının bir kadere tabi bulunduğu ve bunların mukaddes metinlerde profesiler (kehânetler) tarzında anlatılması keyfiyetidir.

Neticede bütün tahlil ve tetkiklerin mes'uliyeti bunları yapan ferdlere raci olmaktadır. Herkes aynı tetkiki yapabilir ve yaşamakta olduğu olayları bu yönden inceleyebilir. Ve incelemesi de gerekmektedir.

Doğu Anadoludaki Zelzele Münasebetiyle :

Tabiî Afetler Karşısında İnsanlık

«Akl başında olanlar için hadiseler ibretlerle doludur.»

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Tabiatta cereyan eden en ufak bir hadisenin bile büyük bir önemi vardır. Hadiselerin hepsinde bir mânâ ve maksat mevcuttur. Her hadise mutlâka, illiyet karını gereğince, kendi yapısı ile uygun bir takım neticeleri doğurur. Bu neticeler ise yeni hadiseler ve hadise zincirleri halinde kainat mekânının sonsuzluklarında yayılırlar. Her hadise bizim için bir ibret, bir ders olabilir. Her hadise tabiatın bir kanununu bize açıklar. Bizim için her biri başbaşa birer bilgi kaynağı ve materyalidir.

Ancak, insan bu zengin kaynaktan istifade etmesini bilmelidir. Aksi halde bir sivri sineğin vızılıta yerine gök gürlemesini bile umursamaz hale düşer. İşte o zaman, bizim için artık idrak kapıları kapanır. Bir umursamazlık, vurdumduymazlık, ruhi bir katılma veyahutta nefsinin keskinleşmiş bir köşesine sıkışıp kalma, insanı etrafını ve kendini görmez hale sokar.

O zaman onun umursamazlığını, uyuşukluğunu, katılgını gidermek için daha sert, daha acı, daha sürükleyici hadiselerin içinde ıstıraplarla karşı karşıya bırakılması ve böylece uyanmasına yardım edilmesi mevzu bahis olabilir. Kâinatta cereyan eden hadiselerin hepsi —istisnasız— muayyen ilâhi irade kanunlarına tâbi olarak ortaya çıkarlar. Ayrıca, bu ortaya çıkış hali kendiliğinden olmayıp, ilâhi kanunları, ilâhi maksatlara göre kullanan ilâhi idareci varlıkların hazırladıkları tertiplere göre meydana gelir. Binaenaleyh, burada kanunlara tâbi olarak kendiliğinden bir oluşu ancak böyle bir düşünceyi hesaba katarak kabul edebiliriz.

Tabiiî afetlerin değerlendirilmesinin te-

kâmül yönünden yapılması çok daha fayda sağlayıcıdır.

Tekâmül, esas itibariyle bilgi edinmek demektir.

Tabiiî afetler, insanlara, zoraki bir uyanış için yardımcı bir vasat hazırlar. Bu vasatın karakteri ise o vasat dahilinde bulunacak insanların tekâmül ihtiyaçları ile belirli bir hale gelir.

Nitekim dünya üzerinde çeşitli ülkelerde bulunan insanların tekâmül ihtiyaçları ile buldukları vasatın hususiyetleri arasında sıkı bir bağın bulunduğunu görmekteyiz. Bu bakımdan düşününce olursak, burada hiç bir suretle ne gadretmenin ve ne de bir adaletsizliğin mevzu bahis olmadığını anlayabiliriz.

Her insan kendisine en lüzumlu ve fayda sağlayıcı imkân ve vasıtalar ile karşı karşıyadır. Dünya üzerinde bugün katı olarak tespit edilmiş birtakım zelzele bölgeleri ve kuşakları mevcuttur. Bu bölgeler haricinde umumiyetle zelzele hadisesine raslanmamaktadır. Zelzele bölgesi içinde doğmuş ve orada hayatını idame ettirmek mecburiyetinde bulunan bir insan topluluğu ile bu mıntikanın dışında sakin bir toprak parçası üzerinde yaşamak mecburiyetinde olan bir insan topluluğu birbiriyle mukayese edildikte burada bir adaletsizliğin mevcut olduğu iddiasını kuvvetlendirecek delillere raslamamız acaba kabil olacak mıdır? Hayır. Burada fikrimizi açıklayabilmemiz için biraz daha genişlemesine düşünmemiz kâfidir.

Zelzele bölgeleri, tabiat kanunlarının icapları ile muayyen bir karakter kazanmış hadiselerle doludur. Böyle bir vasat

de bulunacak insanlar, elbette ki, gelişti —tesadüfî— olarak buralarda doğmuşlardır. Aynı şekilde daha sakin bölgelerde enkarne olacak insanlar da o bölgelere gelmeğe hak sahibi olmuş varlıklar olarak düşünülmelidirler.

Sevgi, fedakârlık, hizmet, diğerkâmlık mevzuunda, etrafında cereyan eden normal hadiselerden lâıyık veçhile faydalanamayan insanlık için tabii âfetlerin uyarıcı teâsirlerini, birer kurtarıcı ve yardım olarak düşünmeliyiz. Bu Allahın gadri olarak hiç bir zaman kabul edilmemelidir. İnsanlar, kendi canlarına zulmediyorlar. Onlar hiç bir zaman gadre uğramazlar.

İlâhî kanunlar esirgeyen ve bağışlayan bir yapıya sahiptir.

İlâhî idareci ve yönetici plânların himaye ve yardım şeklindeki tesirlerinin tezahürleri her yerde ve her zaman içinde, hür iradelerine tabi olarak hareket eden insanlar için kurtuluş kapılarını açmaktadır.

İnsanların dünyaya gelişlerinde, hangi muhitte ve hangi ana ve babadan hangi şartlar altında geleceği, elbetteki ne keyfi ve ne de tesadüfidir. Kâinatı idare eden ve kâinatın bir nevi temel yapısını vaz'eden ilâhî kanunlar, tezahür ve tatbikat zeminini, onları kullanacak olan varlıklar ile hazırlamaktadır. Her seviyenin tâbi bulunduğu ilâhî kanunlar, o seviye varlıklarının tasarrufuna imkân vererek bilgi edinmelerini sağlarlar.

Bir çoban, koyun sürülerinin güdülmesi hakkındaki kanun - bilgileri farkında olmadan, yaptığı tatbikat ile öğrenmekte ve sonra o kanunlardan (bilgisinden) faydalanmaktadır. İşte bu hal, onun, kanunlara tasarrufu demektir. İlâhî idareciler de çok daha değişik ve şümüllü kanunların tatbikatçıları durumunda bulunuyorlar. Bir zelzele âfeti de, elbetteki tesadüfen ortaya çıkmış bir hâdise değildir; veya illet netice kanununun tabii ve zarurî bir neticesi olarak kendiliğinden ortaya çıkmamıştır. O hadiseyi hazırlayan, yöneten bir müessir kudret bulunmalıdır. Böyle bir kudretin bulunuşu zaruretinin de gene ilâhî bir kanunun icabı olarak telâkki etmek lâzımdır.

Zelzele mıntıkasında enkarnasyon mukadderine sahip olmak, bir ihtiyacın doğurduğu neticedir.

Ayrıca, bütün bir insanlık için bu gibi âfet ve felâketler bir nevi imtihan durumundadır: Şuurlu sosyal dayanışma, yardım, acılamak, sevmek, fedakârlık, hizmet feragat. . imtihanı.

Firleşmiş milletler ve yardım teşkilâtı, Kızılay ve Kızıl haç teşkilâtı, ferdi teşebbüs nümuneleri, hükümetlerin —velev politik maksatlarla dahi olsa— nakdi, tıbbi ve maddi yardım teşebbüsleri ile, asıl mühim olanı, bütün dünya insanların vicdanlarında bir uyanışa sebebiyet verecek sevgi unsurunun kalplerde doğması, insanlığın atışı için ümit verici delillerdir.

Bugün bir mıntakada vuku bulan bir tabiat hâdisesi mevzii bir hadise olmaktan artık çıkmış bulunuyor. Haberleşme imkânlarının ve ulaştırma vasıtalarının gelişmiş olması, hadiselerin bütün insanlığın malı haline getirmekte ve geniş çapta insanlığın harekete geçmesini sağlamaktadır. İnsanlık bu suretle müşterek bir kader birliğine sahip olduğunu ve her memleketin ferdi ile ilişkilerinin bulunduğunu anlama yolundadır. Bu yol insanları sevgi ve kardeşlik fikrine ulaştıracak ve hizmet elleri cömertçe birbirine uzanacaktır.

Bugünün şartları içinde insanlık, eriştiği merhalenin tabii bir neticesi olarak yeni bir tatbikat devresine giriş hazırlığı içinde bulunuyor.

Bu yeni tatbikat devresinin ruhi-moral yönüne paralel olarak, uygun bir vasatın hazırlanmakta olduğunun fizik delilleri de tespit edilmektedir. Bu arzın kozmik durumunda meydana getirilen bir değişmedir. Güneş lekeleri, güneş sisteminin galaksimiz içindeki mevki, yerçekiminde meydana gelen azalmalar, iklim değişiklikleri v.s. buna misal olabilir.

Doğu Anadolu'da, Ağustos ortalarında vukubulan ve binlerce kardeşlerimizin ölümine ve geride kalanların çeşitli sahalarda uyarıcı ve ıstıraplı imtihanlara tabi olmalarına imkân veren zelzele âfeti vuku bulmuştur. Bu acı uyarıcı, uyandırıcı im-

(Devamı 37. sayfada)

Ve seni alçaltmak, seni denemek, emirlerini tutacak mısın yoksa tutmayacak mısın diye yüreğinde olanı bilmek için, Allahın Rabbin seni bu kırk yıl çölede yürüttüğü bütün yolu hatırlayacaksın. Ve seni alçalttı ve seni aç bıraktı ve insanın yalnız ekmekle yaşamadığını, fakat RABBİN ağzından çıkan her şeyle insanın yaşadığını sana bildirsin diye, senin bilmediğin ve atalarımızın bilmedikleri manı (kudret helvası) sana yedirdi.

TEVRAT: Tesniye, 8; 2 - 3

O zaman İsa, İblis tarafından denenmek üzere, Ruh tarafından çöle sezdildi. Ve kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. Ve Ayartan lip ona dedi: Eğer sen Allahın Oğlu isen söyle bu taşlar ekmek olsun da cevap verip dedi: «İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, fakat Allahın zından çıkan her bir sözle yaşar.» diye yazılmıştır.

Matta İNCİL'i: 4; 1 - 4

Hani biz demiştik ki: Ey Adem! Eşinle birlikte Cennette oturun. ondan istediğinizi bol bol yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşıp zalimlerden olmayın. Bunun üzerine şeytan oradan onların ayaklarını kaydırarak içinde buldukları nazü nalmden ikisini de cüda kıldı. Biz de haydi buradan inin. bir kısmınız diğer kısma düşman kesilecek ve bir zaman için arzda ikamet edin, geçinin, dedik. Adem Tanrısından bir kaç kelime telâkki ederek tevbe etti. Hak teala da onun tevbesini kabul etti. Hak teala tevbe-leri kabul eden, kullarını rahmet ve muhabbetiyle yarlıgayandır.

KUR'AN: Bakara; 35 - 37

İnsan Yalnız Ekmekle Yaşamaz

İki Kitap,

«Le Monde» gazetesinin 24 - 30 mart tarihli haftalığında, Edebiyat bölümünde, Pierre Henri Simon imzalı bir yazı çıktı. PIERRE EMMANUEL adlı birinin İNSANLIK CEPHESİ ve JOSEPH FOLLİET'in ADEM VE HAVVA isimli eserleri hakkında.

Var oluşu «kelâm» olarak anlıyor Emmanuel; lâf, lâkırdı. İnsan varlığının kaçınılmazındaki düşüncemi beyan için «şair» kullanıyorum, diyor. İnsanın konuşma vazifesi, binnetice konuşma vazifesi var. Bu vazifeyi, gerekli bir saflığa erişim yapabiliyor. İşte bu saflık şiir halidir di-

Ancak onun kastedtiği şiir «şairanelik» Beşer münasebetlerinde bir araç olan ilk safhada objektifleştirici ve tasvir

Daha üstün bir safhada, ruhi bir güçle, kelâm araştırıyor, cevher ve anlamın, görüşler ötesindeki özüne erişmeye çalışıyor. İnsanların çoğu diyor yeryüzündeki hayatlarında «şair» olmaktan vaz geçtiler. Kendi kendilerini aşarak yaşamak için onların kelâm ihtiyaçları yok. Halihazır içindeki davranışları ile kendi öz mevcudiyet ve orijinalliklerini hissettirmeksizin yaşama yollarında onlara görünüşlerin lisanı yetiyor. Modayı takib etme, cari, siyasi, dini, ilhamiyetlerde herkesce kabul edilene uyma ve bunların niçinini, «daha iyisi var mı?» sınırlarından yaşamama.)

Şairin fonksiyonu kendisinde ve başkalarında var olmak. Sathi bir aktüalitenin ötesinde olmak, (günlük yaşamının manâsını nüfuz etmek) mutlak bir mevcudiyetin şairandiricisi olmak. (Üstün kanunlara uymaya çalışan fert şuurunun, şahsın günlük hayattaki davranışlarına tesiri). Buradan hareketle bir SEVGİ MÜNASEBETİNİN YARATICISI OLMAK. BEN'den hareketle DİZ'e gitmek. Seviyor.um, cümlesinin işaret ettiği gibi.

Bu umumî mülâhazaları Pierre Emmanuel, bugünün insanının mevcut şeraitine objektif olarak tatbik ediyor. Burjuva veya komünist teknokrasisinin* tarafgirane meddahlığına düşmeksizin, eski çağları özleyenlerin ve yokluğun müdafaacılarının tesirinden uzak.

Çalışmakta olan insanın gerçek, haklı vekar ile, angarya altında ezilen kişinin ruhi boğulma ve kısırlaşmasını tefrik etmek gerekiyor.

Aşırı bir istihlâki hedef tutan obje yaratıcısı yaygın iş hayatı, aynı zamanda ru-

hi kıymetlerden yoksun bir insanlığın içinde ot gibi yaşayıp ıstırap çektiği bir materyalizmin buutlarını tayin ediyor.

Bir din gibi ortaya çıkan iş felsefesi yaratıcı özgürlüğü, hürriyeti boğuyor. İmdi, şair, san'atkâr veya filozofun görevi, ruhunu kaybetmiş bir dünyaya yeni bir ruh aşlamak. Yaratıcı özgürlük kelâma adeta bir nefes teşkil ediyor. Ve kelâm hayata bir mânâ veriyor.

«Sınırlı» nın en son uçlarını fetheden büyük materyalist dalga, eğer biz sadece bundan ibaretsek, yani sınırlı isek, (yani sadece bir tek beden hayatına mahkûm robotlar isek!) ancak kör bir kuvvettir. Ve hiç bir şey bizi «böyle» olmaya zorlamıyor. Sadece, lâf adamının, kelâm sahibinin faydasız bir ağız olmayı bırakıp, konfor ve görünür, duyulur, anlaşılır kıymetlerin rol oynadığı bu aynı medeniyetimizin ortasında «seyir» (=contemplation, bir manada müşahede) ve aşk (fert egosunu aşan bir yaşama!) hayatını iadeye çalışmak.

Ve diyor, şair ne adına konuşacak?. AÇLIK adına diye cevap veriyor. Dünyanın dörtte üçü organik olarak aç. Bunun bir paraleli var: Medenî memleketlerin edebi hayatını incelersek onların da zihni bir beslenme kıtlığı içinde olduğunu görürüz.

Bu, Pierre Henri Simon'un fikrine göre «dünyada iki milyar insan buğdaysızlık ve pirinçsizlik yüzünden ölümle karşı karşıya iken edebiyatın kıymeti ne?» diyen Jean Paul Sartre'a verilen makul bir cevap teşkil ediyor.

Bizim ruhi açlığımız da beden açlığı kadar önemli değil mi?

Bundan sonra makale insan varlığının ikili dengesine temas ediyor. Animus ve Anima. Aydınlanan şuur (kapalı şuur, iradei

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

(*) Krasi devlet idare tarzı mânâsına geliyor. Mülkiyet hakkına dayanan fert özgürlüğü esasına göre idare edilen batı devlet idare tarzı ile toplumcu ve güdümlü doğu devlet idare tarzlarında müşterek bir unsur rol oynamakta: Teknik. Yazar, demokrasi kelimesine benzer bir kelime ile bu hususa işaret etmiş.

cüz'iyeye, bedenli fert şuuru, ilh.) Aydınlatan şuur (yüksek şuur). İnsan mutluluğu bu iki had arasında bir muvazeneden doğuyor.

1. Psyché : Biyolojik şartlara dalmış, ihsaslar içinde, hafıza içinde, tahayyüllerin otomatizması içinde. Adeta rüya hayatında. ki fert sübjektivitesi (kişi özneliği) gibi.

2. Esprit : Varlığın alemşümüllüğüne (üniverselliğine), hürriyetine, «ebediyet» muvacehesindeki şeffaflık ve geçirgenliğine yönelen tarafı.

Bu psişik taban ile ruhi yükseliş arasındaki, et ve kemiği ile hayata yapışmış tabiatla, ruhun yüksek sezisleri içinde hayvanî nefhanın (sevki tabii, içgüdünün) ötesine geçmeye çalışan üstün tabiat arasındaki gerilim ve akıntılar mevcut olmaksızın hiç bir şey beşerî değildir; verimli ve gerçek hiçbir şey bu gerilim ve müteakıf tesirler olmaksızın insan tarafından yaratılamaz.

Fakat şair de, her insan gibi burada iki türlü tehlike karşısındadır: Ya psişik tabana dalma (içgüdülerine tamamen tabi olma) ya da mücerret ruhi hayata dalarak kısırlaşma. Devrimizde birinci husus gayri şuuraya ait keşifler, hastalık derecesinde psikanaliz düşkünlüğü ile şairi «tabiatçı ve şeytanî» olan ilk içvaya, sapmaya daha çok çekiyor. Bununla beraber spiritüalist ve yine şeytanî olan ikinci içva'dan, yol şaşırmadan da masun değiliz.

Bu ikinci aldanma bugünün edebiyatında kendini Tanrı sanan insanın boş gururu olarak değil de, daha alelade bir şekilde kendi dehasının etrafında dolap beygiri gibi dönen sahte bir bilgiçliğin tatsız ukalalıkları olarak ortaya çıkıyor.

Pierre Emmanuel'in yazıları dinsel, sonunda mistik bir yön alıyor makale muharririnin gözünde. (Kelâm) kelimesi başta küçük harfle yazıldığı halde sonunda (Kelâm) tarzında majüskülle yazılıyor. Şâirane ses, kelimeler vasıtasıyla sonsuz Varlığı kabul ediyor; onun işaretlerinden bir lisan meydana getiriyor. Kısaca hissedilen eşya, •laylar •ormanında tanrısal semboller buluyor.

Böyle olunca, yazarın muhatapları yalnız «inananlar» olmuş oluyor. Bu takdirde

dahi inananların ona soracakları bir soru var: Eğer şairin lisanı Tanrısal varlığı ifade içinse, bu lisanın İlâhî tebligattan (Tanrı İncil, Kur'an) farkı ne? Şâir yegâne varlığı seyre kadar yükselebilirse sonra ne yapacak?

Yazan şöyle yazıyor: «Putlar ebediyet kırıldı. Geç kalmış bir Prométhée*, her yerde aynı Varlığı görüyor ve Önce başka bir şey görmüyorum. Korkunç dede yalmızım. Artık gücüm yok. Mağlubum ve inanıyorum.» Şâir ilâhî Kelâmı, saf olmayan beşerî kelâmdan ayırdedebilmek için susmaya karar veriyor (Bizce bu, başka larının da aynı tecrübeyi kendileri yapmalarını icab ettiğini bildiren belâğ bir sükût, başka kalarının hakkına hürmettir. Kıymetli bir yazı, okunup bittikten sonra; okuyanın hayatında devam eden bir unsur ihtiva eder - R. ve M.).

Makalede mevzu bahis olan ikinci kitap Joseph Folliet'in ADEM VE HAVVA'sı.

Burada, Adem ve Havva, (yani erkek ve kadın) cinsleşmiş olarak utanmaksızın birbirlerini incelemeye davet olunuyor. Ama bugünün bin türlü adet ve fikrine uyarak bu cinsiyeti tek gaye edinmeyeceklerdir. Folliet şöyle yazıyor: «İnsan gibi aşk da bedenî ve ruhîdir: Eros ve Agapé.»

Kitapta romanesk, platonik aşk miti (efsanesi) Isolde'nin sevgilisi Tristan, mahkûm ediliyor.

RUH VE MADDE'NİN NOTU :

İnsanların birbirlerine bir şeyler verebilmeleri, anlayabilmeleri, lisan vasıtasıyla olmaktadır. Bir bilginin başkasına aktarılabilmesi ve bu aktarılanların da karşı tarafta müsbet yönde bir değişiklik husule getirecek şekilde bir tesir icra etmesi muhakkak ki, o bilginin şahsın hayat olaylarından elde ettiği görgü ve tecrübelerine dayanması ve tam olması ile mümkün-

(*) Prométhée, insanlara hediye edebilmek için, Yunan mitolojisinde göklerden ateşi çalan kahramandır.

Şayet yarım bir bilgi ile hareket ederseniz yani karşımıza çıkan olayları iyi bir gözlemlenmeyle ve üzerinde düşünmek suretiyle gerçekli şekilde değerlendirmemişsek, ağzımızdan çıkan sözler kuru ve yavan olacaktır, karşı tarafta hiç bir müsbet tesir getirmeyeceklerdir. Yani «konuşma vazifemizi yapabileceğimiz bir saflığa» erişmişiz demektir. «Saflığın» şiiri hali olarak vasıflandırılmasını çabalarımız sayesinde şuurumuzda yer eden, tecrübe ve görgülerimize müstenid, eksiksiz bilgilerimizi ve ya acı ve tatlı çeşitli hadiselerin bizde mihriyelişmesine yol açtığı realitemize uygun hükümlerimizi, oldukları gibi, doğruluğunun, hakikate uygunluğunun doğruluğu bir ahenk içerisinde başkasına aksettirilmemesi tarzında düşünebiliriz.

Bir de şu husus var ki, doğru bildiklerimizi söylediğimiz kimse, bunların ihtiyacı içerisinde bulunmıyabilir; o zaman da söylediklerimiz o kimseyi alâkadâr etmiyecektir; onda pek az yer edecek veya hiç etmiyecektir.

Cemiyetimizde alınan bir tebliğde, «Hadiselerin maddi veçhelerinden mütenebbih olarak yalın hakikatlere ininiz» denmektedir. Hadiseler dış görünüşleri itibariyle kabaca ve mânâsız gözükebilirler. Bizim yapabileceğimiz en yerinde davranış, çoğu defa bize hoş gelmiyen bu dış görünüş karşısında kendimizi tophıyarak, hadiselerin dilinden anlamaya çalışmak, cehit göstererek onların derinliklerindeki açık ve saf hakikatleri yakalayabilmektir. Hepimiz her gün bir çok hadiselerle karşılaşmaktayız ama nefsanî düşünce ve davranışlarımızın, peşin ve noksan hükümlerimizin varlığını ortaya koyan, diğer bir deyimle, bütün bunlar karşısında adeta bir ayna vazifesi gören hadiseler üzerine eğilerek onların bize neler anlatmak istediğini anlamaya çalışmak ve bir şuur temizliğine girişmek bize zor geldiğinden bunlardan kaçınmaktayız.

Yazar, «insanlar şâir olmaktan vaz geçtiler» demekle biraz aşağıda izah ettiği gibi onların, hadiselerin sadece dış görünüşleri ile iktifa ettiklerini ifade ediyor.

Bugün materyalizm felsefesine paralel olarak ortaya çıkan, P. Emmanuel'in

deyimiyle, iş felsefesi insanı adeta robotlaştırmıştır. (Bugün Avrupa ve Amerikada yaşayan insan, sadece bir kaç zaruri ihtiyacını temin ve maddi ihtiraslarını tatmin için çalışıp didinmekte, bunlar dışında hiç bir ruhi faaliyette bulunmamaktadır. Kendi hürriyetini kendisi kısıtlamıştır. Kendi kendini aşma yolunda, meselâ bir sevgi insanı olabilmek için cehit göstermemektedir.)

Bir Amerika'lı düşünür'ün ifade ettiği gibi, çoğu kimse halka en ağır hizmetlerde bulunan, postacı, gazeteci v.s. gibi insanlara karşı bir minnettarlık hissinden mahrum bulunmakta, hatta bir teşekkürü bile fazla görmektedir.

Yazıda, dünyanın dörtte üçünün açlıktan bahsedilmekte, medenî ve refah içinde yaşayan memleketlerde ise zihni bir beşlenme kışkırtıcılığının mevcudiyeti hatırlatılmaktadır ki, bu ikinci birincisinden daha tehlikelidir. Medenî dünyada, refah içinde yaşayanlar, «sevgi prensibini» benimseyebilseler muhakkak ki açlık içinde kıvranan kardeşlerinin yardımına koşacaklardır. Nitekim ufak çapta da olsa, bugün böyle bir faaliyet yeryüzünde başlamıştır. Hindistana yapılan yardım, bu uğurda, ileri doğru atılan bir adımdır; sevgi prensibinin umumileşmesi ile zaruret içinde bulunanların elinden tutacakları, tamamiyle artacaktır.

Bundan bir müddet evvel, bir gazetede, dünya politikasına hakim büyük devletlerin elinde, dünyayı bir kaç defa harâbeye çevirecek kadar nükleer silâh bulunduğu haberi neşredilmişti. Ayrıca bu ölüm saçan, korkunç silâhlara sahip bulunanların, bunlara güvenerek zaman zaman birbirlerini nasıl tehdit eder mahiyette konuştuğularını işitmekteyiz.

Bütün bunlar, P. Emmanuel'in tabiriyle «zihni açlık» tan, ruhi sevginin dünya insanının kalbinde henüz yerleşmemiş olmasından ileri gelmektedir.

Japonya ve Birleşik Amerika gibi ülkelerde, ruhi mevzularla meşgul olan bazı topluluklar, neşir organlarında insanların ruhi kudretlerinin açığa çıkacağı, vicdanlı olarak ve mesuliyet duygusu ile hareket edecekleri bir Ruhi Devrenin (Psychic Age)

(Devamı 32. sayfada)

Dış İşler Komisyonu Reisi Maurice Schumann'ın özel hatıraları, Gandhinin eserlerinin daha iyi kavranmasını ve Hindistan'ın tanınmasını sağlıyor: Şayet Hindistan Gandhinin çizdiği yoldan ayrılmazsa!

1940'ın korkunç kışı esnasında, Simone Weil Hint felsefesine teması geçti. Bilhassa «Gagavad Gita» faslında, «MUTLUNUN ŞARKISI» onu etkiledi: bu son bir eseri sembollerin kanatları üzerinde sanki «vabı uçuyordu. Simone, yanından hiç eksik etmediği eski Yunanca Metinlerini de karıştırmaya devam ediyordu. Onun biyografisini kaleme alan Jacques Cabaud'ın ifadesiyle, bu «müsterak merkezli araştırmaları» «Cahiers du Sud» ün Mayıs 1941 aylık nüshasında intişar etmişti. «Konu olarak Doğu ele alınca, onu Batı ile kıyaslamak, tercih etmek iyi şeydir, fakat kıyaslamayı fazla ilerletmemekte ısrar edilmemelidir». Daima birleştirme ve cihansumulluk peşinde koşan bir yazar, hristiyanlıktan önceki son yüzyıllara ait Hintli metinlerde, Heraklit ve Protagoras, sineklere veya stoiklere rastlayınca, hayreti gittikçe artıyordu! Okadar ki, Hintçe yazılmış bir cümle için yanına, Eflatun'un sözlerini not ediyordu: «İnsan, onu semanın ötesinde tanımış olduğunu hatırlar». Dehasının en yüksek mertebesine eriştiği anlarda, Simone Weil'in fizikî çöküntüsüne şahit olmak çifte mazhariyetine nail olmuştum. Ve Gandhinin en son hitap ettiği kişilerden biri de ben idim! Bu iki hayalin zihnimde buluşması, bende aynı hatıraları uyandırmıştı; vücudun son derece dermansizliğine karşılık, fikrin intişar kudreti arasındaki mucizevi tezat! Fakat o esnada bilmediğim bir şey vardı: o da, Simone Weil'in

Tanıdığım GANDHI

Hindistan, Gandhisiz, şimdiki durumuna erişebilir miydi? Onun özgürlüğü, gelişmesi, Mahatmanın şiddetsiz, fakat met gibi dayanılmaz icraatı ile sürat kazanmıştır. Batı ve Doğu arasında, modern Hindistanın ağır bastığı zamanımızda, Fransız Milli Meclisi

birkaç cümlesinin, Gandhi ile konuşmalarını aydınlatıp, derin manalarını izah etmişiydi!

Bunları şimdi anlatarak ve Gandhinin hayat çerçevesine dizerek; nihayet Gandhinin: Hindistan ile Batı - Hintli düşünce ile,

Batı düşüncesi - ilişkilerini izah ederek, Simone Weil'in önsözünün doğruluğunu ispat edebileceğini ummaktayız.

Simone'un arzu edebileceği şekilde Gandhi'den ayrılırken, iki alemin yekdigerile teması geçmek imkânına sahip olup olmadığını düşündüm.

ÖLÜM HALİNDE BİR İNSAN

Gandhi YENİ DELHİ'de beni kabul ederken, bana asla istisnai muamele yapmıyordu. O, bir ASHRAM'da ikamet ediyordu. Bu evin bahçe duvarı yoktu: Dünyanın bütün nefeslerine, aklın bütün esintilerine bu ev açıktı ve Alfred Vigny'nin eserindeki seyyar çoban evine benzerdi:

**«Gel, tekerlekli evin sakin eşliğinden
Geçenleri ve geçecek olanları seyret!»**

Gandhinin evi de seyyardı ve sadece büyük bir ruhun değil, ayrıca büyük bir icraat adamının vecibelerini yerine getiriyordu.

O, neden Yeni Delhîde idi? Bermutat, sebebi basit ve zorunlu idi. Şimdi Ekim 1947 deyiz: 15 Ağustos 1947 de, Hindistan özgürlüğüne kavuşmuş ve mahalli çatışmalar ve dini savaşlar patlak vermişti: Müslümanlar Sikh'ler, Hintliler kimseyi affetmeyen katliamlara başvuruyorlardı.

Kurbanların sayısı yüzbinlere, hatta bazılarına göre milyona yaklaşıyordu; Gandhi, Hindistanı özgürlüğe ulaştıran usullerle, kan dökülmesinin önüne geçmeyi kararlaştırmıştı. Hatta ölümü göze alarak, Kalkutta'da oruç tutmuş ve bu sayede halkı yatıştırabilmişti. Şimdi Yeni - Delhi'de su gibi kan akıyordu. O da bu sebeple Yeni-Delhi'de bulunuyordu.

Ona takdim edildiğim zaman, O yere çömelmişti; arkasında süt dolu bir kâse vardı; daha gerilerde, renkli sari'lerine bürünmüş olan birkaç kadın sükûnetle, adetâ dikkati çekmeden, Mahatmaya nezaret ediyordu. Onun çenesi düşüyor, sesi güç duyuluyordu, her dakikada bir, kuru ve göğsünü delecek gibi bir öksürük, ancak eli altında bulunan bir ilâçla dindiriliyordu.

«Üstad» dedim kendisine, «ne yazıkki sizi çok yorgun bir durumda ziyarete geldim, esasen son günlerin heyecanlı olay-

ları alenen dua etmenize engel olmaktadır» (Gandhi etrafına her akşam, kendisini dinlemeyi arzu edenleri toplar ve huzurlarında dua ederdi, duası bitince de, vecizelerini sıralardı). Bu sözlerim üzerine, derhal herşey değişti: Sesin tonu, oranın havası, hatta Gandhinin yüzü bile! Dudaklarından tebessümü silindi, bana baktı ve şunları söyledi: «Ne sanıyorsunuz. Allah bana bir gün fazla ömür bahsetmişse, ben de onu O'nun hizmetine hasredeceğim. Alenen duamı da edeceğim». O zaman, bu hayaleti veya bu gölgeyi, etrafındaki renkli sarılı kızlar, kollarından tutarak, birkaç gün önce sığındığı bahçenin geri tarafına taşıdılar.

GANDHI'NİN ARZU ETTİĞİ ÖLÜM :

Tercümanım bana izah etmişti: O, akşam duasına başlarken, Ya İncilden, ya da Tevrat'tan parçalar okuyarak, başlardı, Bagavad Gita'yı da asla ihmal etmezdi. Fakat bu akşam, Kuran'dan bir sure seçecekti. Sebebi? Zira Gandhinin konuştuğu yerden on metre kadar uzakta, Hintliler müslümanların kanına girmişti; bu itibarla Kur'anı Kerimden bir sure seçmekle, Gandhi onları takbih veya ikaz ediyordu.

Konuşmasının sonunda, Gandhi kitabını kapamış ve tefsirlerini yaparken, onun her cümlesi kulağıma derhal tercüme ediliyordu.

«Az evvel»; dedi bana; «trenden inen bir dostum beni ziyaret etti. Kendisi çok heyecanlı görünüyordu. Sordum: Neden üzgün görünüyorsun? O da bana şöyle cevap verdi:

İşte şahit olmuş olduğum manzara: Hintli yolcuların tıka basa işgal ettiği bir bölgede seyahat ediyorduk. Konuşma, Pakistanda katledilen Hintlilere intikal etti ve köy istasyonlarından birinde, müslüman olduğunu derhal anladığımız bir yolcu bindi. Onu sigaya çektiler, sual yağmuruna tuttular. Bir an geldi ki, o cevap yetiştiremez oldu. Soruşturma daha kesinleşti. Derhal üzerindeki elbiseleri çıkarıldı ve bir dövme işaretinden, müslüman olduğu anlaşıldı. Derhal hançerler onun vücuduna saplandı ve kendisi vagonun kapısından tren yoluna atıldı.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Gadhi devam etti: «Bu manzara, ilâ ve etti akradaşım, beni okadar tiksindirdi ki, içim bulanarak başımı çevirdim».

Ben de ona: «Sen hata işledin» dedim, «sen başını çevirmeyip kardeşinle katilleri arasına girecektin. O takdirde iki ihtimal olacaktı: ya, onlara misal ve örnek teşkil ederek, onun hayatını kurtaracak, ya da onunla birlikte ölecek ve ruhunu kurtarmış olacaktın».

Yanımda duran tercüman, Gandhinin hikâyesini İngilizce olarak bize tercüme eder etmez, gözümün önünde, o esnada önemini kavrayamadığım bir olay cereyan etti: bir âni itişmenin ortasında, fanatik yüzlü biri, olanca sesle haykırarak, ve dedikleri anlaşılamiyarak, ortaya atıldı.

Hasıl olan insan dalgası yüzünden, tercümanımdan ayrılmış oldum. Ben Gandhiyi gözlerimle aradım: O, fırtınaya hakim olmaya çalışıyordu, fakat bir müddet sonra, itiraz etmeden oradan götürülmesine müsaade etti ve etrafındaki heyecan kasırgası sanki onu etkilememiştir. Ben onu tâkip ettim.

Evin methalinde, bana işi izah eden tercümanı buldum. Gandhi, trendeki cinayet olayını tefsir ederken, bir fanatik ortaya atılmış ve kendisine şöyle haykırmıştı: «Sen ne diye bu dersleri bize veriyorsun? Bunları neden, şu konuştuğun anda, kardeşlerimizi boğazlayan Pakistandaki müslümanlara söylemiyorsun »

«Gandhi ise, ona, orada bulunanların büyük kısmının duyamadığı, çok zayıf bir sesle, şöyle cevap vermişti:

«Pakistan, seyyahatimin amacıdır. Beni oraya götürecek olan yolun üzerindeyim. Fakat başkalarına hitap edip, onları ikna edebilmem için, kardeşlerimin verecekleri örnekler beni desteklemeli, tekzip etmemelidir».

Bir saat sonra, bana yapılan davet üzerine, Gandhinin yanında, yerde oturuyordum. Fakat bu sefer, takatsızlıktan çarpılmış olan ağızından dökülen kelimeler, hatırlı misafirin hafızasına nakşedilmeğe değerdi:

Gandhi bana : «Biraz evvel size tercüme edilen hikâyenin manasını anladığınızı tahmin ediyorum: trenden inip ziyaretime gelen dostuma tavsiye etmiş olduğum ölüm, kendim için arzu ettiğim ölümdür».

O kısa müddet durdu: yatıyordu, başı toprağa değiyordu ve çok zayıf nefes alıyordu: her halde, yaşamak için sarf ettiği çaba bile ona sonsuz ızdırıp vermekteydi, oturamıyordu bile... Arada bir, sari giymiş bir genç kız ona yaklaşıyor ve alnına alkol veya eter sürüyordu.

Gandhi devam etti:

«Bana bir bakın, ben artık çok kocadım, aslında, hayatımın son haftalarını, son günlerini yaşamaktayım. Ah, bu hayatın birşeye yararlı olmasını ne kadar arzu ederdim. Onu sunmayı ne kadar isterdim!».

Ben Avrupaya döndüm, Gandhi, bir kere daha, ölüm eşiğine varacak şekilde oruca yatarak, parçalanmış Dünyamızı yerinden oynatmış ve kendini aşan marifetini tahakkuk ettirmişti: Ülkesinde sükûneti temine muvaffak olmuş, bucaklardaki sayısız çatışmaları dindirmiş şöyle ki, Hintli ilâhlar artık kana susamaz olmuştu...

Aradan birkaç hafta geçmiş, ve meslekdaşlarımdan biri bana:

«Gandhi, vurularak, öldürüldü» dedi.

Bir müddet ben, üzüntü içinde değil, buhranlar geçirerek yaşadım. Kendi kendime «Gandhi katledilmiş? Fakat kimin tarafından? Şayet katil müslüman ise, Mahatmanın ölümü yeni ve korkunç bir katliamın işaret olacaktır. Sonra misillemeler tâkip edecektir. Ve bu cehennem devreyi durdurmak için, O mevcut olmayacaktır.»

Ben teleksi tâkip ediyordum. Ve Gandhinin bir müslüman değil, fakat bir fanatik hintlinin darbeleri altında can verdiğini öğrendim. Tıpkı Birla-Evinin bahçesi ucunda gördüğüme benzer biri, belki de aynı adamdı, kim bilir?

İşte bu suretle onun ölümü, fanatik zihniyete karşı nihai bir zafer oluyor ve aynı zamanda ona karşı Gandhinin son derece muteriz olduğunu aleme yayıyordu.

Allah Gandhiye, arzu ettiği ölümü bahşetmişti: Kendi hayatından doğan ölümü.

BAHÇEYİ TEMİZLEYEN VARLIK

Ara sıra mecmuamızda «Kemal Yolcusu» ismi altında alınan bazı tebliğleri okumaktasınız. Bu açık, net bir ifadeyle verilen bilgilerin nakline 1944 yılından beri spiritüalist sahada çalışan Medyom Hikmet Omay vasıtalık etmektedir. Günlük hayat gâilesi dediğimiz, ekseri bilgisizliğimizden doğan yükler altında ezilirken iki dünya arasındaki irtibatların ne olduğunu pek düşünmüyoruz.

Hikmet Hanımın Ortaköyde, tek kat üzerine, küçücük temiz bir evi var. Öğretmendir; tek başına yaşar, yardımcı yoktur. Kendini ruhi çalışmalarına vermiştir.

Ruhi irtibatlarından birinde kendisine tertemiz, iyi yüzlü bir varlık imajı gösteriliyor. Kendisine deniliyor ki bu varlık senin evini koruyacaktır. Aynı varlığın yüzünü birlikte çalıştığı küçük bir medyom da aynen görüyor. Fakat neticede bu olayın üzerinde pek durmuyorlar.

Zira devamlı olarak bir çok irtibatlar oluyor, vizyonlar görülüyor, tebliğler alınıyor.

Bir gün Hikmet Hanım, evinin arkasındaki küçücük bahçeye kederle bakmaktadır. Her tarafı açık olan bahçeye civardan çöpler atmışlardır. Yağlı kâğıtlar yığılmış, bahçe bir mezbele haline almıştır. Birden Hikmet Hanımın aklına evin koruyucusu varlık geliyor. Onu çağırıyor. İmaj gözlerinin önünde canlandıktan sonra ona adeta çıkışıyor: «Bak, diyor; ben yalnız bir kadıyım. İşlerim arasında şu bahçeyi temizlememe imkân yok. Sen de bu evi korumakla vazifelisin. Bu bahçenin bu halde durmasına nasıl müsaade ediyorsun?»

Varlık: «Peki, diyor; sen merak etme.»

Aradan pek kısa bir zaman geçiyor. Hikmet Hanımın kapısı çalınıyor. İki komşu çocuğu: Saim ve Selim, ellerinde birer tırmık: «Öğretmen teyze, diyorlar; se-

nin bahçeni temizleyeceğiz.»

Çocuklar bahçeyi tertemiz yapıyorlar. Kâğıtları bir köşeye yığıyorlar. Akşama doğru da Saim'in annesi Muzaffer Hanım gelip kâğıtları yakıyor.

Bu bedensiz dost, elbette bahçeyi gelip kendisi temizleyecek değildi. Çünkü bunu yapmak için onun bir bedeni yoktu. Fakat o, komşu küçüklerin ve Muzaffer Hanımın aklına, komşu teyzeye yapılacak iyilik fikrini pekâlâ telkin edebilirdi.

Unutmayalım ki bütün bunlardan bihaber olarak yaşayan çoğumuz, günlük hayatlarımız içinde böyle bedensiz dostların o kadar çok yardımlarına mazhar oluyoruz ki..

Yaşadığımız şu sihirli dünyayı bir anlayabilmek ve iyilik yönünde hayatımıza bir istikamet verebilsek küçük ve büyük bedbahtlıklarımızdan eser kalmadığını göreceğiz..

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Ayrıca aynı sebeple, nefsanî bağlantılarımızdan ne kadar uzaklaşacak olursak o nispette de korku dediğimiz hal, bizlerden uzaklaşmış olacaktır. Dersine çalışmamış bir talebenin, hocasının karşısına çıkmaktan korkmasını hazırlayan amillere benzer sebeplerin de aynı şekilde insanların ölümden korkmalarını hazırladığını söyleyebiliriz. Hangi talebe iyice hazırlandığı bir derste imtihan olmaktan korkar? Buna imkân var mıdır? Hayattaki vazifelerini ihmâl etmiş, ileri ve ebedi hayatının temellerini iyi bir şekilde atmak imkânlarından faydalanamamış, zevk ve sefa ihtiraslarının zebunu olmuş bir insanın da gene aynı sebeplerden dolayı ölümden korkmamasına imkân var mıdır? Ölüm, insanların dünya üzerinde ifası ile mükellef tutuldukları çeşitli vazifeleri de ne dereceye kadar muvaffak olduklarını tespit edecek olan imtihan odasının kapısı gibidir. Bazı insanlar dünyada sadece para kazanmak, mevki sahibi olmak gibi birtakım nefsanî ilişki ve itilişlerle hummalı bir faaliyete girişirler. Bunların içinde bir kısmı bu hareketlerinin meşruluğuna ve doğruluğuna kendisini inandırmış görünmektedirler.

Diğer bir kısmı ise, huzursuzluk duyarakla beraber yürüdüğü yoldan ayrılacak kudreti gösterememektedir. Bazıları da hiç çalışmadan hayatın zevkine varmak, gününü gün etmek için şursuzluğunun himaye örtüsünü sığınmağa çalışmaktadır.

Yürüdükleri yolun doğru bir yol olduğuna samimî olarak inanmış olanlara bir sözümüz yoktur. Zira, onlar günün birinde gözlerini açıp uyanacaklar ve o zaman teşevvüş ve ıstıraba düşeceklerdir. Fakat, o merhaleye kadar onların doğru bildikleri yolda yürümeleri ve bu tatbikatlarıyla bilgi edinmeleri mukadder bir zarurettir.

İkinci grupta olanlara gelince: bu gibilerin ölümden korkuları şüphesiz daha büyük olacaktır. Bu sebeple, içinden bir türlü kurtulamadıkları, ayrıca kötülüklerini bir dereceye kadar sezdikleri fiil ve davranışlarının, aslında hiçte görüldüğü gibi kötü olmadığı hakkında kendilerini ikna etmek için bu gibiler büyük bir çaba sarfederler. Bazen de zahiren hadiselerin seyri ve karakteri onların bu düşüncelerini destekler görünebilir. Bu suretle onlar, kendi kendilerini aldatmağa matûf olan gayretlerini tekzip edici herhangi bir durumla karşılaşmamış olduklarını da hesaba katarak menfi yönde kendilerini daha da kuvvetli hissetmeğe başlayabilirler. İşte bu hal onların cesaretlerini bir kat daha arttırır. Azgınlıklarını pervasızca ve belki de gizlemeğe de lüzum görmeden devam ettirmeğe kalkışırlar. Fakat bu hal, ölümün habercisi olan bedeni zaâf hali görünmeğe başladığı zaman, yavaş yavaş - ve insandan insana değişen derece farklarıyla - ortadan kalkmağa başlar. Bu arada vicdanın sesi git tikçe yükselir. Artık bu durumda o insanın vicdanı ile ruhu arasına kimse giremez.

Nefsani ihtiraslarından uzaklaşma mücadelesi yerine, tam tersine olarak bütün varlığını bu ihtirasların kucağına teslim etmeyi uygun bulan bir insan elbetteki daha güç uyanacak ve uyanışı da çok ıstıraplı olacaktır. Bu hali bir benzetme ile zihnimizde şöyle canlandırabiliriz: Emniyetli ve konforlu bir yolcu gemisinin okyanusun ortasında birden bire batmağa başladığını ve yolcuların korkunç dalgalar ve bir çok tehlikelerle karşı karşıya kaldıklarını düşünelim. Burada denize düşmüş olan her insan kendisini yapayalnız bulacak ve kendi kurtuluşu için bizzat kendi imkânlarından faydalanmak ve mücadele etmek zorunda kalacaktır. İşte benzer bir durum hakikatle karşılaşmış bir insanın çırpınışlarında da mevcuttur. O kimse vaktiyle (gemi batmadan evvel) herhangi bir tedbir almak düşüncesiyle lüzumlu hazırlıklarını yapmış olsaydı şüphesiz ki ne korkuya kapılacak ne de ıstırap ve imkânsızlıklar içinde şaşkınca bocalayacaktı. Tedbirlerin ve teçhizatlanmanın yeri ve zamanı vardır.

Bu imkân ve fırsatlardan zamanında faydalanmasını beceremeyenler için elbetteki hüsrân ve ıstırap onun yoldaşı olacaktır. İmkânsızlık ve acz içinde çırpınan bir insan kendi kendisini bu durumdan kurtarmakta çok zorluklarla karşılaşacaktır. Bu sebeple etrafındakilerden yardım ve imdad beklemekten ve medet ummaktan başka yapacağı bir iş olamayacaktır. Eğer illi icapların bir neticesi olarak, onun tekrar maddi imkânlardan faydalanması (faraza yeni bir reenkarnasyonla dünyaya inmesi) gerekiyorsa böyle bir imkân ona bahşedilir. Ama bu lûtf ne zaman ve nasıl olacaktır, onu ancak Allah bilir. İşte biz buna mukadder diyoruz. Ayrıca dünyadaki vazifelerini elinden geldiği kadar yapmış bir kimse için tekrar dünyaya dönmek yerine daha büyük vazifelere namzet bir varlık durumuna yükselmek lûtfuna erişmek de bir zaruret olurki, bu da bir mukadderdir.

Ölümden korkmakla, ölümün arkasından gelecek olan akibetlerden hiç bir zaman kendimiz kurtarmış olamayız. Aslolan ölümden korkmamızı tevlit eden sebeplerin

ortadan kaldırılmasıdır. Bütün bir yıl zarfında haylazlığı ile sınıfta kalmağa hak kazanmış tembel bir talebenin imtihan kapısında korkudan titremesi gayet normal bir hadisedir. Fakat onun bu korkusu, sıkıntısı ve zavallı durumu, onun mukadder nasibinden hisse almasına engel olamaz.

Kainât hadiselerinin külliye tabii oldukları kâinat nizam ve kanunları arasında müsamaha ve iltimas hiç bir zaman mevzu bahis değildir. Her insan mutlaka ektiğini biçmek kaderine sahip bulunmaktadır. Bu sebeple, öbür âleme intikal eden bir insanın eğer orada ıstıraplı teşevvüş safhalarından geçmesi ve muayyen bir müddet içinde kendisine lâzım olan ve uyanışını temin edecek bulunan bilgileri alması mukadder olmuş ise, bu mukadder bundan sonraki hiç bir sızıyanışı ile kendisinden uzaklaştırmıyacaktır. Evvelâ fiillerinin zaruri olan neticeleriyle karşılaşması ilâhî kanunların bir icabıdır.

Bu hususa ait verilmiş orijinal örneklerden bazı pasajları tetkiklerinize arz ediyorum. Bunlardan birincisi, hayatını mürâice geçirmiş bir din adamına ait olan teşevvüş safhasını göstermektedir.

28 Şubat 1952 Medyom: R. B. (Bu tebliğ, aslında Fransızca olarak verilmiştir.)

«... Çok eski zamanlarda bana «Muhterem Peder» derlerdi. Biliyor ve itiraf ediyorum ki ben bu ihtirama aslâ lâyık değil dim. Ben menfûr canavardan başka bir şey değildim. Ah .. Bu toz... Beni saran bu toz bulutu... Her zerreyi bir yanık, şifası mümkün olmayan acı bir yara halinde duyuyorum....»

«Ey Sema... Ey Allahım!.. Benim bu iniltilerime karşı bu kadar zalim ve bigâne mi olacaktın? Bu cehennemde ebediyyen mi kalacağım? Niçin? Sen beni yarattın ve dünyaya gönderdin... Sonra da bedenini geri aldın. Niçin ruhumu terkettin? Beni böyle çektirmeğe hakkın var mı? Bu bir muamma-
dır... Ey Allahım, asla ölmeyen bu can çekişmekteki varlığa rahmet... Rahmet!...»

(Devamı var)

Bu Gece Öleceğinizi Bilseydiniz Ne Yapardınız?

TWO WORLDS'ın

Ruhi tedavilerim esnasında hastalarımın ekserisi «Bu gece öleceğinizi bilseydiniz ne yapardınız?» sualini sorarım.

Hastalarımın ekserisi, üzüntü ve kederin tevlit ettiği çeşitli hastalıklardan mustarıptır. Gerek Londra'daki iş yerimde ve gerek Sussex'deki evimde, hastalarım bana müracaat ettikleri zaman onları, iyi aydınlanmış ferah bir odada kabul eder, onların dinlenmelerine fırsat verdikten sonra şikâyetlerini anlatmalarını isterim. Aynı yolu aşındıran bu insanların şikâyet konuları da birbirinin kopyası olmasına rağmen — iyi bir dinleyici olduğum için — sonuna kadar dinlerim.

Hikâyeleri bittikten sonra tedavi seansıma geçerim. Sonra da ekserisine malûm sualimi sorarım. Aldığım cevaplar pek farklı değildir; ekserisi maddi bir açıdan cevap verirler: «İşlerimi ayarlarım», «Avukatımla konuşurum», «Vasiyetnamemi hazırlarım.» gibi. Ruhi açıdan cevap veren hastalar ise çok nadirdir. Bunun içindir ki, maddi kaygudan başka bir endişesi olmayan insanlar, üzüntü ve ıstırapların tevlit ettiği rahatsızlıklardan kendilerini kurtaramıyorlar.

Geçen akşam kanserli genç bir adamla bir saat meşgul oldum. Kendisi ölümünün yakın olduğunu biliyor. Belki tedavi olabilir veya olamaz. Tedavi olursa, ölümün ortaya koyacağı hazırlık bir müddet geri atılmış olur, eğer tedavi olmazsa büyük yolculuğa hazırlanması lâzım gelecek.

Yolculuğa çıkmadan evvel yapılacak maddi hazırlıklar gayet kolaydır: Bir vasiyetname hazırlanması, borç ve alacakları tasfiye etmek, işleri ayarlamak, cenazede veya sonra yapılmasını arzu ettiğiniz şeyleri bildirmek. Eğer fakirseniz, ve hiç malınız yoksa, o zaman bu kabî problemleriniz de olmaz.

Fakat ruhi hazırlıklar o kadar kolay değildir; ölmek mühim bir maceradır, bu dünyadan ayrılıp öbür âlem dediğimiz mekâna yollanacaksınız. Orası apayrı bir tesir muhitidir ve siz de değişeceksiniz.

Farzediniz ki Merih'e gideceksiniz ve dönmiyeceksiniz. Bu takdirde Merih hakkında mümkün bütün malumat edinmeğe çalışacaksınız, Merih hakkında size rehber olacak kitapları tedarik eder, bu husustaki otoritelere baş vurur, ayrıca

orada evvelce bulunmuş insanlardan malûmat toplamak hususunda azami gayretini gösterirsiniz. Hattâ, oraya gidince bir Merihli dahil olacağınızı bilseniz hiç olmazsa Merihlilerin özellikleri hakkında yine de malûmat toplardınız. Ruh âlemine hazırlığın ismine HAYAT denir. Bu hayat yolunu bize Spiritualizma göstermektedir; hazırlık ve yolculuk için rehber kitaplar vardır. Oranın nasıl olduğu, yolcuların nelerle karşılaştıkları, yolculuğun nasıl olduğu ve bu yolculuğa nasıl hazırlanmalıdır? Bütün bunlar hakkında ruh âlemine intikal etmiş olanlardan medyum vasıtasıyla malûmatlar edinilmiştir. Daha mühimi, kıymetli celseler kanalıyla yüksek varlıklardan alınan kaliteli tebliğler vasıtasıyla insanlık daha üstün tertipte de bu hususda tenvir edilmiştir.

Yegâne bilinmiyen husus ölümün ne zaman olacağıdır; belki yüz sene sonra belki de bugün bir trafik kazasında. Bu bakımdan her günümüzü son günmüş gibi yaşamalıyız.

Mazi geçmiştir, ne yapılırsa yapılsın ondan hiç bir şeyi değiştiremeyiz. Mazi - miz saçma sapan veya hata-

İar içinde geçmiş olabilir; maziden yegâne faydalana - çağımız husus onun bize verdiği derslerdir.

İstikbal henüz uzaktadır, onun bize ne getireceği meçhuldür; sadece gelecek olanlara karşı reaksiyonlarımız mevzuubahistir.

Hâl ise önümüzdedir, onun sahibiyiz, bugün bu gündür, tutulacak yegâne yol Tanrıya iman ederek günün içindeki davranışlarımızı en üstün bir şekilde ayarlamaya çalışmak olmalıdır ki, gün bitince müsterih olarak ona yol verelim. Onu hatırladıkça bize utanç ve viedan azabı olmayacak şekilde günümüzü geçirelim.

Yarın başka bir gündür, belki de bir yarın olmıya - caktır; hayatımız bu gece son bulabilir, bir hidrojen bombası, bir trafik kazası, bir damar tıkanması gibi binlerce mümkün sebeple hayatımız son bulabilir. Bilinmez ki!

Zihni bulandıran ve sinir sistemlerini sarsarak bedeni arızalara yol açan düşünmanlık, aşırı düşkünlükler, tembellik, oburluk, aç gözlülük ve nefret gibi fuzuli ve menfi halleri kaldırıp yerine sevgi, merhamet, anlayış, düşünce, çalışkanlık, tolerans ve neş'e gibi müsbet evvelâ ruha ve sonra da bedene faydası olan un -

surları ikame edelim. Bir tedavici olarak ben, bunların yegâne ve her derde deva olduğunu iddia ediyorum. Mümkün olsa da bu yazım bütün memlekette okunsa ve tatbik edilse, hastahaneler boşalır ve doktorlara çok az iş düşerdi ve ekonomik problemlerimiz de tamamen hâl olurdu.

Goethe'nin dediği gibi : «Hayat, ebedi yolumuzun bir çocukluk safhasıdır.» İnsanlar, ruhun ebedi bir varlık olduğunu kavrasalar ve onun şuuruna varsalardı mu hakkak ki değer ölçüleri şimdikinden çok farklı olurdu, kısacası mes'ut olurdu.

Ölüm Yolcusuna :

Yolcu :

Dur: Nereye koşuyorsun böyle? Söyle:

Telaş içinde hangi diyarlara gidiyorsun? Neye sahip olmak için acele ediyorsun?

Gideceğin yer hakkında bilgin var mı?

Bu meçhul yolculukta sana en lâzım olanı tedarik edebildin mi?

Halbuki fani bir ömür içinde avare dolaştığın yollarda bile «Lâzım olur» endişesiyle beraberinde bir sürü mânâsız ve hüviyetsiz şey taşımıştın.

Bu hakiki yolculukta ise niye bomboşsun?

Hayattan döşünde tabiat kanunlarının seni çırılçıplak bırakacağını hiç düşündün mü?

O halde kendini koruyacak neye sahipsin şimdi?

KEMAL YOLCUSU

Okuyucularımız, bir süre önce gazetelerde, "the Plain Truth" mecmuasında neşredilen Türkiye hakkındaki kehanetlere dair birçok haber ve tenkitlerin yayınlandığını hatırlayacaklardır. Çoğunlukla, eksik ve hatalı olan bu haberlerin okurlarımızı yanıltabileceğini düşünerek, mevzubahis kehanetlerin tam tercümesini tetkiklerinize arz etmeği faydalı bulduk.

RUH ve MADDE

TÜRKİYE HAKKINDA KEHÂNETLER

The Plain Truth, Haziran 1966

Günlük dünya havadislerinin çoğu Türkiye'den bahsetmektedir, fakat bu ülke, dünya işlerinde önemli rol sahibi olmağa namzettir!

Avrupa ile Asya arasında bulunan bu önemli ülkenin acaip bir kaderi olduğu Tevrat ve İncilde yazılıdır. Türkiyenin geleceği hakkında Tevrat ve İncilde yazılanları aşağıda okuyunuz!

AVRUPA TÜRKİYESİ

Türkiyenin Avrupa kıtasında işgal ettiği ufak kara parçası, bir çok bakımdan Türkiyenin en önemli kısmıdır. Batı tarafında Bulgaristan ve Yunanistanla sınırdaş olan Avrupa Türkiyesi, Dünyanın en önemli iki boğazını elinde tutmaktadır: Çanak-kale ve Boğaziçi.

Geçmişte Yunanistanın bu boğazlar ve hâlen Kıbrıs üzerinde hak iddiası yüzünden iki ülke arasında münasebetler gerginleşmiş ve nerede ise savaş tehlikesi doğurmuştur.

Çağdaş soğuk harp devresinde Türkiyenin stratejik mevki, büyük devletler için birinci derecede önem arz etmiştir. Powers, U-2 casus uçağı ile, Stratejik Hava üssünden bahtsız uçuşunu yapmıştı. Türkiye üzerinden devamlı olarak casusluk uçuşları yapıldığı A.B.Devletleri ilgili dairesinden ikrar edilmek zorunda kalınmıştı. Nihayet, soğuk harbin doğurduğu şiddetli gerginliği hafifletmek amacile, Amerika B. Devletle-

ri, Türkiyedeki bazı önemli askeri tesislerini söküp götürmek zorunda kaldı. Mahaza Türkiye NATO'nun üyesidir ve A. B. Devletlerle karşılıklı savunma paktını 1959 da yenilemiştir. Fakat çağımızın Jet-İdrojen-Feza tekniği muvacehesinde, bir ülke sadece coğrafi mevki ile bu kadar önemli stratejik kıymeti nasıl muhafaza edebilirdi?

Teknolojimiz ne kadar ilerlemiş, uçaklarımız ne kadar süratli, dünya etrafında ne kadar peyk gönderilmiş olursa olsun, beşeriyeti teşkil eden bütün insanlık, toprağın altında yatan ham madde ve madenlere sahip olmadan, hayatını idame ettiremez. Ve birçok bakımdan, Türkiye bu şartların en önemli ikisini yerine getirmektedir.

Evvelâ, Boğazları kontrol etmekle, fiilen dünyanın en önemli kilit noktalarını elinde bulundurmaktadır. Şu dar Boğaziçinden, devamlı olarak cesim gemiler seyretmektedir. Bütün dünyadan gelip geçen tankerler, yük gemileri, ünlü Rus balıkçı gemileri ve arada sırada Rus denizaltıları, Çanakkaleden çıkarak, Ege ve Akdenizde kontrol görevlerini ifa ederek, Atlantiğe açılmaktadırlar.

Türkiye tabiatile, milyonlarca tonluk Rus filolarının bu dolambaçlı geçitlerden seyrini yasaklamağı düşünmemektedir, zira bu takdirde Rusyanın tepkisi Türkiye ekonomisi ve emniyetini sarsabilirdi. Mahaza, Türkiyenin A. B. Devletleri ve Nato ile bağlantıları ve bu stratejik boğazların kon-

...na Rusyayı katmaması sebepleriyle, modern jeopolitik alanda atacağı her adım, Komünistleri aşırı derecede ilgilendirmek - dir. Saniyen, Türkiyenin henüz tüketilme - meş toprak altı servetleri, Büyük Devletler için hayati önem arz etmektedir. Bazı ba - şımlara göre, Türkiye A.B. Devletlerinden daha «GENÇ» bir ilkedir. Toprağı altında bol kömür, demir, bakır, petrol ve krom ih - tiyatları yatmaktadır.

Türkiye dünyanın en fazla KROM istih - sal eden ülkesidir. Bu topraklarda daha bir çok sevher bulunmakadır, örneğin: kurşun, antimuan, kükürt, cıva, molibden, magne sit, gümüş, manganez, çinko ve asbestos. Tür - kyede zengin petrol yatakları bulunduğu tahmin edilmektedir ve çıkarılması için ge - niş faaliyete girişilmiştir.

Bir haritaya şöyle bir göz atılınca, Tür - kiye Sovyet Blokuna, Batı Blokundan daha fazla yanaştığı takdirde, Orta Şarkta felâ - keti mucip bir dengesizlik hasıl olacağı, an - laşılır.

Bu noktayı izah için şu misali ele ala - lım: 1946 yılında, Yunanistanda, İngilizlerin yardımile, bir iç harp bastırılmıştı.

İngiliz tanklarının acele olarak Yuna - nistana çıkarılması sayesinde, Türkiye ara - zisi etrafından dolanıp, sıcak denizlere Rus - ların inmesi (Yunanistanda Komünistlerin iktidarı ele geçirememesi ile) önlenebilmiş - ti. Şimdilik Türkiyede zahiri bir huzur var - dır. Buranın halkı Amerikalılara karşı dosttur . birçok Amerikan teşebbüsleri in - kişaf halindedir ve Orta-Şarkın çatışmala - rı ile huzursuzluk arz eden Mısır, Ürdünle benzerliği yoktur. Mahaza, bugün her ne kadar aldatıcı bir siikûnet arz ediyor ise de, dünyanın bu kesimi gelecek yıllarda en kanlı savaflara sahne olmağa namzettir. Türkiye tarihi bunun nedenini izah ediyor.

MODERN ÇAĞIN TÜRKİYESİ

Türkiye veya Osmanlı İmparatorluğu, Arabistan Yarımadasından başlayarak gü - neye doğru, Bulgaristan ve Yunanistan'la Avrupa kıtasında sınırlanıyordu. Osmanlı İmparatorluğu: Suudi Arabistan, Yemen, Suriye, Filistin, Lübnan, Irak, Ürdün, Ege denizindeki Adalar, Anadolu ve Avrupadaki arazisi üzerinde hükmediyordu.

İlk Dünya harbinde, İkinci Wilhelm ile ittifak halinde olan Osmanlı İmparatorlu - ğu, yenilgiye uğrayıp çökmüş ve 1918 de, Müttefikler ile akdolunan mütareke sebebi - le, parçalanmıştı. Birinci Dünya harbinden sonra, Osmanlı İmparatorluğunun birçok kısımları İngiliz veya Fransız mandası ol - muş; bunlardan en çok hatırlananı, Gene - ral Allenby'nin zaptettiği Filistin'dir. Sonra Mustafa Kemal Atatürk tarafından önder - liği yapılan ihtilal zuhur etti. 1923 tarih - inde yeni doğan ve ihtilalin eseri olan TÜR - KIYE CUMHURİYETİNİN ilk Cumhur Re - isi Atatürk olmuştur.

1924 senesinde halifelik müessesesi lağ - vedilince, Türkiye'de tedricen din ile devlet birbirinden ayrılmış ve iktisadi iklimini de - vamlı olarak ıslah eden iktisadi ve sınaî reformlar yapılmıştır. Hâlen, Türkiye, bir sivil parlamenter hükûmet tarafından yö - neltilmekte olup, 7 sene müddetle iktidar - da kalacak ve yeniden seçilemeyen bir Cum - hur Reisine sahiptir.

KAHİNLERİN TÜRKİYESİ

İster buna inanın, ister inanmayın, Türkler Amerikalılarla, İngilizlerle doğru - dan akrabadır. «Abraham ve İsaac» dolayı - sile! Ansiklopediler veya eski tarih kitapla - rı karıştırılacak olursa, Türklerin ESAV'ın torunları oldukları anlaşılır! ESAV, Yakup' un biraderi ve «İsaac» ın ilk oğlu idi.

TEVRATIN TEKVİN KİTABININ 27 nci faslında, TÜRKLERİN kıymetli İLK EVLAT haklarını nasıl kaybettiklerini oku - yacaksınız.

Her ne kadar şaşırtıcı olursa olsun, bu - rada yaşayan insanlar (TÜRKLER) ilk o - larak bütün dünyaya sahip olma hakkını (ilk doğum hakkı) iktisap eden millettir : yâni bütün dünyanın en zengin ve gıpta e - dilen kısmının hakiki varisleri onlardır!

Bizim bedelsiz olarak dağıttığımız.

A.B.D. ve İNGİLİZ DEVLETLER CA - MİASININ KEHANETİ kitabında, İncilde, DÜNYADA yaşayan insanların sadece %6 sının efsanevi servetinin %50 sinden nasıl istifade ettikleri izah olunmaktadır. Haki - katte, bütün hikâye şudur: REBEKAH ile YAKUP, ihiyarlamış ve tamamen körleş -

(Devamı 26. sayfada)

Hakiki Cesaret Nedir ?

Cesaret daima kahramanlıkla değil, fakat metanet, sebat veya değişikliğin kabulü ile kendisini belli etmektedir.

JUNE CALLWOOD'dan

Cesaret insanların hayranlıklarını en çok uyandıran hassadır. Primitif insanlar da, erkekler kendilerini erlikleri ile kıyaslamakta idiler. Çağımızın yetişkinleri (HEMINGWAY'ın yaşına kadar genç kalanlar dahil) aynı tutumu benimsemektedirler.

Ufukları sınırlanmış olmasına alışık olan medeni insanların gösterişli cesaret tezahürlerinde gözleri kamaşmaktadır. Bir kayanın tepesinden denize dalanlara, yüzleri takallüs etmiş yarış arabalarının sürücülerine, trapez sanatkarlarına, tanımadıkları birini kurtarmak gayesile kendilerini alevlerin içine atanlara hayrandırlar.

Fakat, farkına varılmayan diyebileceğimiz, başka asil bir cesaret mevcuttur: Monoton vazifelerini tamamlayan insanların ruh kudreti. Meselâ: anormal çocuklarını değer ve haysiyetle yetiştiren ebeveyn; sıhatli olanları kıskanmadan, korkunç sancılarına göğüs geren hastalar; şüphe ve kötülük etmemeğe karar vererek, disiplinle sakin ve itimat edilir şekilde durmağa, kendilerini mecbur eden ve muvaffak olan kâmil insanlar. Bu çeşit cesaret, çoğu zaman, tatbikçileri tarafından dahi bilinmemektedir.

Senelerden beri askerî bir hastanede tedavi görmekte olan bir yaralı, çektiği ağrılardan dolayı efsaneleşmişti. Pusuda yatmış bir nişancının kurşunları vücudunu yüz kadar kemik kırığı ile kalbura çevirmişti. Pansumanını değiştirdiklerinde sancuları o kadar çekilmez bir durumdaydı ki, elleriyle madeni çubukları bükmekte ve avazı çıktığı kadar bağırp inlemekteydi. Buna rağmen, bir uzvu kesilmiş olanların durumuna kendi durumunu tercih etmekteydi. Uzuvarı

kesilmiş bulunanlar kendilerini âmâ olanlardan daha talihli görüyor, âmâlar ise meflûçlara acıyorlardı. Meflûçlar kendilerini pek cesur saymazlardı. Onların gözünde hiç şikâyet etmeden böbrek kanserinden ölmekte olan biri hakikatten yiğitti.

Bu inatçı yiğitlik, sinirlerin kahramanlığı diyebileceğimiz şeyden bambaşka bir husustur.

İngiltere saray hekimi Lord Moran'ın «boş kafa cesareti» diye vasıflandırdığı bir yiğitlik de mevcuttur. Harbin dehşetine tahammül edemeyip, meşakkat ve gürültü bunaltısıyla, bazen, bir askerin işitilmemiş kahramanlıkta fiilleri olur. Fakat, bu kahramanlıkta kendi payı çok azdır.

Disiplin ve sevk-i tabii bir çok cesaret fiillerini ilham etmektedir. Bir başkasının hayatını kurtarmak insanda bir refleks gibidir. Bu gibi, «aydınlık cesaret» diyebileceğimiz, yiğitliğe Andrew Carnegie çok ehemmiyet verirdi. Carnegie tesisi (vakfı) komitesinin yıllık listelerindeki metinler ve kahraman insanlara verilen mükâfatlar, vasat insana has olan hislerin asaletini, belagatle ifade eden delillerdir. Sayıları hayli kabarık olan bu gibi vak'alardan istisna teşkil eden bir genç kızın hareketi nakledilebilir. 1959 senesinde, yüzerek, bir köpek bahçesinin parçalamak üzere bulunduğu bir insanı kıyıya çekip, kurtarmağa muvaffak olmuştur.

Korku, insanın tehlike karşısında, kendiliğinden beliren enerjinin bir şeklidir; sakin ve şuurlu pasif cesaret bu enerjinin serbestisine karşı bir baraj yükseltir. Fakat,

İnsanın fizik ve moral sıhhatinin korunma-
sı bakımından, neticede, bu barajın yıkıl-
ması elzemdir. Soğukkanlılığını muhafaza
ederek yaralı çocuğunu hastahaneye kadar
götürmeğe muvaffak olan bir anne, bu fi-
lin tamamlanmasından sonra, bayılabilir
ve ya bir sinir krizi geçirebilir. Harb konvoy-
larındaki bahriyeliler, vazifeleri dışında çok
kötü bir mizaç örneği teşkil ederlerdi; şa-
kaları umumiyetle hayvani merhametsizlik
üzlerini taşır ve barlarda adeta kavga ve gü-
rültüyü ararlardı. Uzun zaman cesurane da-
yanabilme durumu, kelimenin tam mânasıy-
la insanüstü bir durumdur.

Missisipi Üniversitesinin tedrisatını ta-
kip eden ilk zenci James Meredith, böyle
uzun vâdeli bir cesaret örneğini göstermiş-
tir. Ayrıca, sağlık durumları bozulmuş ba-
zı insanların sancı ve ağrılarını yenerek,
kalan ömürlerini bir şey meydana getir-
mek için kıymetlendirmeleri de bir misal-
dir. İngiliz filozofu Herbert Spencer asabi
bir depresyon kurbanı olarak, 40 yaşında
harap olmuştu. Bu durum, on ciltlik fel-
sefi bir eseri meydana getirecek çalışma-
lara atılmasına engel teşkil etmedi. Muz-
tarip olduğu başağrıları o kadar kuvvetli
idi ki, gece uyuyabilmek için afyon yutmak
mecburiyetinde idi. Zamanla bir defasında
ancak on dakika ve günde beş defa olmak
üzere yazdırabiliyordu. (Dikte edebiliyor-
du). Bu şartlar altındadır ki «Sosyoloji
Prensipleri» ni yazdı.

Cesaret gizli bir fazilettir. Filân boks
şampiyonu fırsatları yakalama hissine sa-
hip ve iyi reflekslerin bir halitası olabilece-
ği gibi, oğlundan özür dilemeği utandırıcı
bir hareket addetmeyen filânca insan, baş-
kında bekleyen timsah dolu bir ırmağın ge-
çidini geçmeğe muvaffak olur.

Gündelik kahramanlık nadiren kendisi-
ni (gösterir) belli eder. Filozof ve psikana-
list Carl Jung şöyle yazmaktaydı: Bayağı
gündelik hayatımız, sabretme, samimi, da-
yanıklı olma ve (kendinden) hakkından vaz-
geçmeği, aynı alışılmış çerçeveler dahilinde,
cesaret tatbikimizi icbar eder. Bütün

bunları da tam tevazu ve kahramanlık jest-
lerinden azade, ki böyle bir durum hakika-
ten d ştan görünmeyen bir kahramanlık is-
ter.

Büyümeğe (Tekâmül etmek) için bu gi-
bi cesarete sahip olmak zaruridir. Yerleş-
miş bir inancı veya fikri terketmek, bir uz-
vundan olmak gibi tesir icra eder. Bununla
beraber hayat insanlardan en sevdikleri şey-
leri daîmî surette ve cesaretle üzerlerinden
atmasını ister. Bazıları, yeni bilgi ve yeni
görüşleri çabuk kayıplayıp (benimsyip) ko-
layca hedefe ulaşırlar, diğerlerine ise, yapı-
lıklarından dolayı, her terakki onları korkut-
maktadır.

Amiral Halsey, kahramanlar için, şu
meşhur hükmü vermiştir:

— Büyük insanlar yoktur, fakat, bildi-
ğimiz insanlara tevcih edilmiş meydan o-
kumalar mevcuttur. Şartlar bu insanların
karşı koymalarını mecbur eder.

Kaderin meydan okuması nadiren müp-
hem manalıdır. Buna rağmen cesaret, etra-
fa belli ettirmeden, sefalet, ölüme, hayal
kırıklığına, haksızlığa karşı gündelik gale-
besini çalar. Bu cesaret, sefil fakat temiz ve
tertipli yuvalarını, ıtır çiçeği ile şenlendi-
renlerde, enerjik bir kuvvet sarfederek ça-
lışmak zorunda olan hayli ihtiyarda, haya-
tını kazanmak için demiryolu traverslerini
yerleştiren ve böylece çocuklarının tahsil-
lerini de temin edebilen sevimli şairlerde,
mühim mevzularda susmaktansa tenkit edil-
meği tercih eden (Kilise) din adamlarında
mevcuttur.

Cesaretin en üstün şekli olan moral ce-
saret insanın bütün eprövlere karşı galip
gelmesini sağlayan dinamik bir hasıdır.

İlham ettiği her bir fill, insanın kendi-
sine olan itimadını, her hayatın faydalı ol-
duğunun anlamını ve değerini (asaletini)
kuvvetlendirir. Her yiğitlik fiili cesaretin
kuvvetin kuvvet menşelerinin gelişmesine
yol açarak, bu gelişmeler daîma daha ileri-
ye götüren, değişmeyen bir yol (tekâmül
metodu) olur.

Vu

Du

Tamtamlar ruhlari çağırıyor

Tek Bir Tanrı ve Girift Bir Mezhep

Louis Pauwels ve Claude Planson tarafından kurulan "Kültürler Mubadelesi Birliği" nin tertiplelediği beş olaydan üçüncüsü bir VAUDOU merasimi idi... Onbeş gün müdetle, Haiti'den gelen müritler grubu, PUTEAUX adasında kendilerine tahsis edilen bir yerde, PLANETE dergisinin 6000 okuyucusuna, Afrikanın "ANİNİZM" denilen bu hareketinin esrarlarını, görüp anlamak fırsatını bahşetmiştir. Haiti'de bu ibadet şekli Turistlerden gizli olarak yapılır orada bile bu kadar hakikî bir seremoniyi görebilmeleri imkânsız olurdu. Aşağıda, bu seremonilerden bazı fotoğraflarla birlikte, teferruatlı izahat veriyoruz.

GÖRÜNÜRDEKİ DÜNYAYI ŞİDDETİLE SARSAN BİR DİNİN SİHİRİ

Haiti'de, davullar Vaudou'yu temsil eder ve Vaudou hayatın ifadesidir. 'Davul çalmak' sadece şarkı söyleyip dansetmek değildir, aynı zamanda ibadettir. VAUDOU'yu tatbik etmek, sadece ruhlara mistik şekilde inanmak olmayıp, daha ziyade hayatın en ince detaylarına kendini kaptırmaktır.

Nüfusun % 98 i bu görünmeyen kuvvetin etkisi altında davranışlarını düzenlemektedir. Vaudou demek oluyor ki kökü koparılmış, başka toprağa ekilmiş, masolunmuş ve tarih boyunca yeniden yaratılmış Afrikanın bir cüzüdür. Başka bir deyimle, Vaudou'

Ayinin sonunda....

nun iki veçhesi vardır: menşenin değişme yen veçhesi ve gelişmesinin dinamik veçhesi. Bunların arasına, aşırı derecede fanatik Hristiyanlık zihniyeti sokularak, birbirinden çok uzak olan iki dini yaklaştırır görmüş ve melezleştirilmiştir.

LOA'LAR VEYA RUHLAR ARZ İLE SEMA ARASINDA FAALİYET GÖSTERİR :

VAUDOU'nin menşei DAHOMEY'dir ve orada beşer üstü güce sahip ruhlar, Tanrı ile insanlar arasında, arz ile sema arasında aracılık ettiklerine inanıldığından onlara tapılır. Zira bütün yıldızların dengesini sağlayan ve kâinatın her cüzünde hazır ve nâzır bulunan Tanrı, yine kâinat içinde göze görünmez, ve muhatap olmak için fazla uzakta telâkki olunduğundan, kendisi fazla korku telkin edemezmiş.. Bu itibarla Vaudou,

Trans, beyazlar için çok önemlidir.

Tek Tanrısı ve giritt mezhebi olan bir din olmuştur. Sadece ruhlar insanların kaderini tâyin edebilirler, görünmeyen mekândan insanlara görünebilirler ve elle tutulur şekilde kıvanç veya kederlerini ortaya koyabilirler. Sadece ruhlar İYİ VEYA FENAYA, HASTALIKLARA VE ÖLÜME, YAĞMURLU VE YA GÜNEŞLİ HAVAYA hükmederler ve onlara karşı saygısız davranışlar en feci felaketleri doğurur. Bu itibarla onlara layık oldukları şekilde hürmet edilecek ve boyun eğilecektir; bunun temini için, devamlı olarak ayinler tertiplenecek, kendileri çağırılan tanrılar duacıların veya diledikleri kimselerin sırtına oturacak, onların ağızları vasıtasıyla arzularını ifade edecekler ve kendilerine vaad edilen hediyeleri talep edeceklerdir. (Lütfen sayfayı çeviriniz)

**"KAFAN YANACAK VE AYAĞIN
VÜCUDUN ALTINDA KIRILACAK.
RUHUN İNMESİNİ BEKLE."**

Kafalar şarkı okur, ayaklar çıplaktır ve beyazlarla örtülü vücutlar ancak kımıldarır. Toprağa "yapışan VEVE" ler beklerler. Haitide heykellerin bulunmayışı, Vaudou'nun Dahomey menşeli olmasındandır ve Tanrılar burada, içten gelen ritimler ve çağrılar sembolik işaretler vasıtasile davet edilir ve bir bakıma görünmeğe zorlanır.

Mısır unu, tuğla tozu, ağaç kabuğu tozu, kül veya kahve telvesi ile çizilen mistik işaretler VEVE'leri teşkil ederler: bunların radyofonik bir montaj kadar dakik manası vardır ve bir kere kabul edilince, sihirli etkisi olur.

Fiiliyatta, ibadet edenlerin çağrıda gösterdikleri irade kuvveti, Tanrıların mutlak olarak gelmeleri zorunluğu, bir Vaudou ayini hazırlanırken gösterilen arzu ve ruhsal hazırlık, o kadar temerküz etmiş iradeyi ifade eder ki, takviye edilerek ve önceden tertiplenen bir şebekeye intikal ettirilerek, sihirli ve —bütün mantıklara meydan okuyan— mucizevî olaylar tekevvün eder.

**RUHSAL ENERJİNİN AŞIRI DERECEDE
MERKEZLEŞTİRİLDİĞİ BİR AYIN :**

Bu sihirli şebeke çift'tir: evvelâ göze görünen ve genç kızlar korosuna ve direğe bağlı, Ruhların yolu telakki olunan ve Vevelerin karışık oyunlarile toprakta çevrelenen **kutsal alan**; sonra binlerce senelik ayinlerin ve efsanelerin yoğurduğu sâliklerin her birinin gayrı şûuri ve kolektif olarak teşkil ettikleri şebeke halkası... Houn-gan ve Mambo * devreyi tamamlayıp teması temin ederler. Selamlar, bayraklar geçit resimleri, perendeler, dört yöne doğru kaldırılan kadehler, diz çöküp secdeye varışlar ve ilâhîler birbirini kovalar. O zaman herşey mümkün olur. Önceden kestirilemez, sayısız imkânlar hasıl olur. O zaman Tanrılar kendilerini gösterir, diledikleri gibi eserler, dilediklerinin sırtına çöreklenirler' O zaman vücutlar titremeğe başlar, istihale geçirir, şahsiyetini bırakır, havaya sıçrar veya yere çarpılır, kol ve bacaklar açılır, savrulur ve tekrar toplanır ve seyreden-

**Ayin sonunda cayır cayır yanan bir odunu
yiyen zenci**

leri teshir eden fantastik sınırsız, —zira zamandan kurtulmuş— bir dans ortaya çıkar.

BOSSALE tabir olunan cezbe hali en fazla etkileyenidir. Vahşî tabiatlı ve Saint - Domingue'den yeni getirilen zencilere atfen isimlendirilen bu cezbe hâli, kaba, patırtılı ve disiplinsizdir.

Vaudou'yu tatbik eden kimse, tabiat üstü bir kuvvete karşı gelirse, isyancı addolunur ve tarikatın esrarını ilk defa öğrenenler, hiç itiraz etmeksizin, LAO'nun kaprislerine boyun eğecek ve onun arzusunu yerine getirecektir. Bu suretle, cezbelere sonunda, müritlerin adele, sinir ve kemikleri sancımaksızın kurtuldukları görülür; ancak o-

* Rahip ve rahibe

Yüzler değişiyor ve hareketler allak bullak oluyor.

kadar güç ve yorucu hareketlerden sonra böyle olması insanı şaşırtır.

Tanrıların yüzleri değişiktir ve tavırları, şahsiyet ve zihniyetlerini ifadeye yarar. İşte Aşk Tanrıçesi ERZULİ şıklığa düşkün, kokettir, müsriktir, hafifmeşreptir, kaprislidir.

“CESSUR” lakaplı olan “GUEDE NİBO LOA”sı çifttir: O hem hayat, hem ölüm Tanrısıdır; istikbâli keşfetme hassasını bahşeder; yaratma fiilini sembolize eder; me-nekşe rengi elbise giyer, çok pis konuşur. kabirlere bekçilik eder ve en şehvetii ve iğ-renç dansları icra eder.

Bu suretle insanın iki benliği ifade olur: her an, kutsal ve günah olan, birleşir. Tanrıların bu insanî karakteri yüzünden, onlarla tesirli temas kurulabiliyor.

Merasimlerde kurban edilen hayvanların etleri kıyma yapılır, denize atılır, nehirlere, toprağa gömülür veya bir ayin esnasında sunulur. Bu suretle, Yılan olan DAMBALLAH WEDO, un içinde bulunan çığ yumurtayı yutarken, başı bir eşarpla örtülür, sonra AIDA isimli dişisi ile birlikte inabede doğru. Kayar. AIDA WEDO insanlardan Tanrılara yükselen duayı temsil eder; burada Damballah kıvranarak, süürnerek, ağaçlara tırmanarak kalaslara tutunarak ve boa gibi başını aşağıya sarkıtarak, Yılan Tanrısını temsil eder.

Damballah tarafından ruhları zapt edilen kimseler konuşmaz, dillerini sivrilterek yılan gibi uzatırlar, ve ıslık çalarlar; HOUNGAN ise ıslıkları tefsire çalışır. Cezbeye uğrayan şuurunu tamamen kaybederken, LOA'lar istikbalden haber verir, birçok tavsiyede bulunur, hizmet edenleri tehdit eder ve cezbesi geçince, karşılıklı olarak konuşmaların tek kelimesini hatırlamaz.

VAUDOU MÜRİDİ ÖLÜNCE, TANRININ BİR PARÇASI OLUR :

Sakın aldanılmasın: Vaudou, şahısları kötü ruhlardan korur, onlara sihat, şans ve tabiat üstü kudret bahşetmekle beraber, onun asıl hikmeti vücudu kollektif olmasıdır ve etkileri bilhassa dağılmasının önlenmesini amaç bildiği gruplara yönelir.

Evvelce kölelerin dini iken, şimdi Haitili köylü için ezici sefaleti yenmek için yeğâne vasıta; aynı zamanda sosyal bir hayatta mevkiini sağlamak, hayatın bütün problemlerini çözmek ve kâinatı kendi lehine yöneltmek başlıca amaçtır. Ne cennete vasıl olmak, ne de ruhunu kurtarmak düşünceleri yoktur: sadece derhal elzem olan nimetlerden istifade edilecektir. **Onun ahlâk prensibi yekdiğerinizi sevinizdir:** Adem ile Havvanın ilk günahı diye birşey düşünülmez ve ölümden sonra ruhun bakasıyla ilgilenilmez.

Vaudou'cu, ölünce, Tanrının bir cüz'ü olur, büyük HERŞEY ile kaynaşır, yâni DENİZLE, YILDIZLARLA VEYA RÜZGARLA ve yaşadığı müddetçe, durumunu düzeltmek ister ve pratik ve dünyevî amaçlarla, tabiat üstü kuvvetlerle teması devam ettirir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Esasen Tanrılar bunun farkında olduklarından, kollektif hayata iştiraki kabul ederler. Ve işte burada dram ile din içiçe olurlar ve Vaudou geçmişteki trajedilerin değerini iktisap eder. Şayet eski Tiyatro anlamı hakikaten unutulmuşsa, bir Vaudou ayinine iştirâk etmek yeter.

Son defa tespit ettiğimiz gibi, yeni müritlerin ilk defa ayinlere iştirâkleri esnasında, ellerine yağda kızmış lâpalar yapıştırılınca, katiyen tepki göstermediler. Vaudou'cular için esas olan, yanıkların hasıl olması değil, daha ziyade onları ellerinden tutan HOUNGAN VE MAMBO'nun kudretidir.

VAUDOU AYİNİ ÜSTÜN BİR PSİKANALİZ MİDİR

Fazla saf ve kolay inanır görünmek pahasına dahi olsa, bir sual sorulmalıdır : VAUDOU'nun ilmi bir izahı var mıdır? Şayet evet ise, bu psikanalitik bir alan'dadır. ÜSTÜN - BENLİĞİN şahıs tarafından tamamiyle "entegre" edilmesi demektir; başka deyimle "BOSSALE" denilen kriz esnasında, kişi rüştünün iktisap edilmesi ve bilahare tezahür edecek krizlerde, BENLİĞİN özgürlüğe erişip, imkânlarının üst kademesine ulaşmasıdır. DANS VASITASİLE, EC-DATTAN İNTİKAL EDEN BİR EFSANENİN ZAMANIMIZA İDAMESİ, ZORUNLU OLARAK ŞAHSİYET yaratan kolektif bir iştirâk yaratacaktır. Kollektif Psikanalizin amacı da budur.

CEZBEYE TUTULANLAR HAKKINDAKİ ANKETİMİZ :

Bu Vaudou ayinleri esnasında, bunlara iştirâk edenlerin dışında, seyircilerden bazılarının da cezbeğe tutulduklarını müşahede ettik, halbuki böyle bir olay beklemiyordu. Biz onların şiddetle etkileneceğini, haklı olarak itirazlarda bulunacaklarını ve gâfil

avlandıklarını ileri süreceklerini bekliyorduk. Temsilden sonra derhal isticvap olunan seyirciler, aynı zamanda birkaç gün sonra fikirleri sorulanlar, çok sarsıldıklarını fakat mutluluk hissettiklerini beyan ettiler. Herbiri bize: "Fevkalâde idi" dediler. "Yeniden iştirâkı kabul eder miydiniz?" sorusuna da hiç tereddüt etmeden "Evet" dediler. Hiçbiri yaralanmamış, herbiri şuurunu muvakkaten kaybetmiş, bazılarının şahsiyeti ikileşmiş, normalin üstünde güç iktisap etmiş, nihayet hiçbiri, kendisini teşbir ettiğinden dolayı pişmanlık hissetmemiştir. Bütün vakalarda, "benliğin istilâsı" (possession) şiddetli olmuş, önceden tahmin edilememiş, katolik, dindar veya dinsiz olanlar arasından fark gözetmemiş, ister sınırlı veya sakin olunsun, ister tecrübe arzu edilsin veya edilmesin, ister saat altı veya dokuzda ayini seyre gelinsin, yirmi veya kırk yaşında olunsun, büro veya köyde çalışsın, davul sesine karşı hassas olunsun olunmasın, etkisinden yakasını kurtaran olmamıştır.

Bu anketin sonunda hiçbir kazıye zikre demiyoruz: cezbeğe tutulanların çoğunda, bir hassasiyet ve merasime (ayinlere) iştirak etmek arzusu sanki belirmişti. Öte yandan, el ayasına kızgın cismin tatbiki sırasında, yani ateşle ilk mürit denenirken, en spektaküler örnekler verilmiştir.

Bu mucizevi olaylar hakkında fikri sorulan HOUNGAN ise, bu LOA'ların gücünün ülkesinden binlerce kilometre ötesinde tebarüz ettirilip kabul edilmesinden memnunluğunu ifade etmiştir.

"LOA KRİZİ" şuursuz psikanaliz veya mistik tecrübe olsun, sonuç % 100 müspettir: okuyucularımız kararını versin.

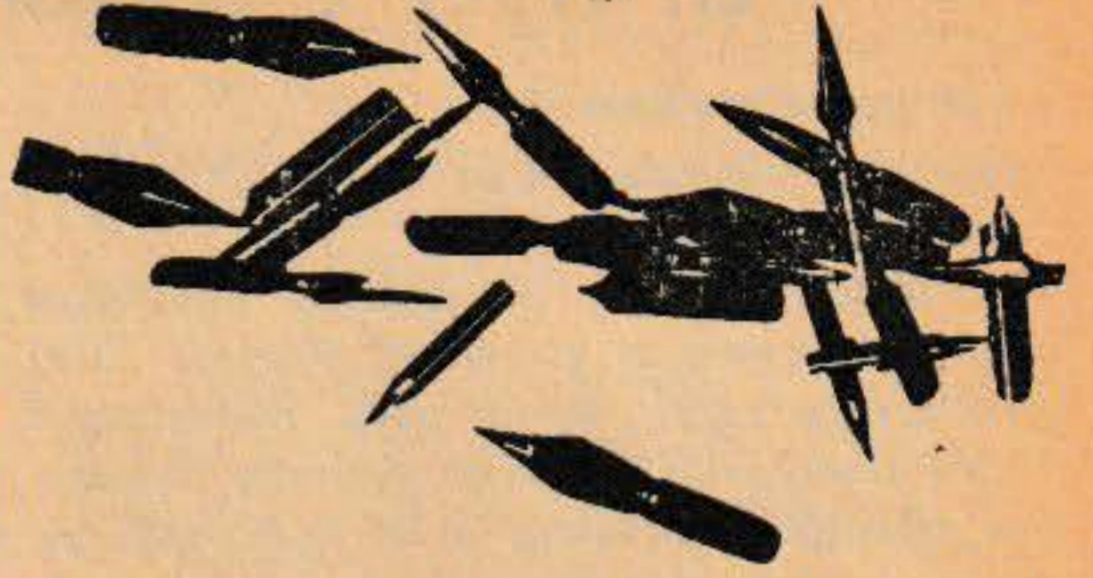
'Devamı var)

RUH VE MADDEYE

ABONE OLUNUZ

Abone adresi: P.K. 1157 - İstanbul

Okuyucularımız Yazıyor

«Cemiyet Hayatının Tekâmüldeki Rolü»

Yazan: Mehmet GÖKRÜKLÜ

İnsan tekâmülünün, metapsişik yönden ehemmiyeti ve lüzumu bu mevzu'ya aşina herkese malûm bir hakikattir.

Ancak yine cemiyet hayatının tekâmüldeki rolünün küçümsenmeyecek derecede olduğu da bilinmesi gereken bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu gerçeğe göz yummak veya ehemmiyet atfetmemek insan tekâmülünün güçleşmesini ve keza zaman bakımından tekâmül vetiresinin gecikmesini meydana getirir.

Şöyle ki: Faraza Afrika gibi ilkel insan topluluklarından meydana gelmiş bir ülkede, doğan bir çocuk bir bakıma o ülkenin örf ve adetlerine ve dolayısıyla davranışlarına otomatikman uymak zorundadır. Bulduğu muhit ve cemiyetin ahlâki, sosyal, kültürel etkileri altındadır. Bu etkiler, ekseri ahvalde onun kendi hür düşünce ve iradesiyle hareket etmesini frenlediği cihetle tekâmülünü de engellemektedir. Halbuki, insan şahsi tekâmülünü sağlamak için her yönden müstakilen ve harici tesirler altında bulunmaksızın sadece kendi vicdanının ve aklının göstereceği yolu takip ederek hareket etmek durumdadır. Ferdî tekâmül ancak bu şekilde olabilir. Yoksa, baskı ve cemiyet kaidelerine uymak mecburiyeti altında şu hareketi yapmak iyidir, bu hareket ise fenadır onu yapmamak, normal bir tekâmül sağlamaz. Olsa olsa ancak topyekûn cemi-

yeti içerisinde alan geri gitmek tarzında veya yerinde saymak tarzında bir tekâmüle yol açar.

Şu hale göre demek oluyor ki, insanın içerisinde bulunduğu cemiyet ve muhit, ahlâken intizamlı ve mazbut bir cemiyet ise, tekâmül nispeten ileriye, aksi halde bazan yerinde saymak gibi neticelere sebep olmaktadır. Bu durumda insanın aklına gayriihtiyari ferdi tekâmül bakımından riyazat ve inzivaya bir dereceye kadar cevaz vermek daha yakın görünmekte ise de:

İnsan vican ve idrakinin de münferit hareket yönünden her an yanılmalara müheyya bulunması tekâmülde münferit inziva ve riyazatın da müsbetten ziyade menfi neticeye yol açacağı ihtimalini kuvvetlendirmektedir. Binaenaleyh her zaman olduğu üzere, faide ve zarar mefhumları göz önüne alınarak takip edilecek tek yol vasat yoldur. Vicdana doğru ve dürüst görünen cemiyet örf ve âdetlerine uymak, riayet etmek, doğru gelmiyenlere uymamak, o takdirde kendi aklının ışığı ve vicdanının rehberliği altında hareket etmek. Aksi takdirde yukarıda arzettiğimiz gibi tekâmülde istenilen sür'at istenilen zaman içerisinde aşılammış, dolayısıyla de ruh muhtelif yönlerden tekâmülünü tamamlamak için müteaddit defalar dezenkarne ve enkarne olmak durumuyla karşı karşıya kalır.

Türkiye Hakkında Kehânetler

(17. sayfadan devam)

miş olan İshak'a YAKUP'u ESAV olarak kabul ettiriliyor!

Hileli bir gıda ile süslenen ziyafetten ve genç Yakubun kollarına geçirilen keçi postundan sonra, İshak şöyle konuşmuş : «Bu sebeple TANRI sana cennetin damlasını, toprağın bereketini ve bol hububatla şarabı ihsan etti: bırak insanlar sana hizmet etsin, ülken önünde secde etsin; biraderlerine hükmet, ananın oğulları da sana itaat etsin. Seni lanetleyen lanetlik olsun, sana hamdeden, berhudar olsun.» (TEKVİN Kİ-TABI: 27:28:29). Aslında bunlar, iki evladın doğumundan önce, Rebekah tarafından yapılan bir kehanetin doğru çıkmasından ibaretti! İnsan tarafından yapılan bir kehanetin doğru çıkmasından ibaretti! İnsan tabiatına has olan egoistlik sebebiyle bu hileye baş vurulmasına, KADİRİ MUTLAK müsaade etmişti - fakat yine de O'nun iradesi tahtında olanlar olmuştu! Rebekah'ın, doğumu yaklaşan ikizler hakkındaki erken sualini, Tanrı şu şekilde cevaplandırmıştı: **Senin karnında iki millet yatıyor, iki ayrı millet (iki farklı karakterli millet) karnından çıkacak ve biri diğerinden daha kuvvetli olacak ve yaşlısı, daha gencine hizmet edecektir.**» (Tekvin 25:23). Faslın sonunda, Yakub'un ESAV'a ekmek ile mercimek çorbası sunduğu ve ESAV'ın, kendi hakkı olan (İlk evlat nimetinden) nasıl vazgeçtiği, yazılıdır.

Yakup, doğuştan çetin, işgüzar ve zeki idi. Yakup, toprağa tohum atan, onları geliştiren, servet kovalayan ve nimetlerden faydalanmasını bilen insandı. ESAV öyle değildi. O, avcı oldu. O, tabiatı icabı, çok yürür, fakat ayakları altında bulunan servetle ilgilenmezdi! O, toprağın tabii servetlerini geliştirecek yerde, onları olduğu şekilde bıraktı! Ulu Tanrı, seçtiği kavmin muayyen karakterde olmasını arzu etmiş ve amacının ifasına göre, onları görevli kılmıştı! Ulu Tanrı, tercihan bir kavmi seçmemiş - sadece büyük bir görev yüklediği özel bir kavim seçmişti. Fakat o insanlar, o görevi asla yerine getirememiş - hattâ Tanrı ile O'nun kanunlarını inkâr etmişlerdi.

Buna rağmen, Tanrı İbrahim'e vermiş olduğu muazzam nitelikteki sözlü tutamıdır. O vaadler ki, Yakuba yapılıyordu!

Daha sonra, Tekvin kitabının 36. faslında, ESAV'ın muhtelif önder ve şeflerine rastlayacaksınız. Bu faslın ilk ayetlerinde «EDOM olan ESAV» ı okuyacaksınız. Aynı yazı, 8 inci ayette bulunuyor. Şimdi 36 faslın 9 ve 10 uncu ayetleri başında Esav'ın oğullarının isimlerini kayd ediniz.

ESAV'ın torunlarından biri TEMANİ'di. (Ayet 11). Ölü Deniz (Bahri Lut) güney ve doğu kısımlarındaki sahada, Temanî büyük önder oldu. Edomit'ler yayılmağa başlayınca, Ürdün Nehrinin doğusundaki tepelere, kovuklara yerleştiler ve o kısımdaki topraklar «TEMANİ ÜLKESİ» ve insanları TEMANİ olarak anıldılar. Ve çağdaş dünyamızdan farklı değildir. Zira her ülkede, kentler, köyler, ocak ve bucaklar, kâşiflerin, idarecilerin, bilhassa askerlerin isimlerini taşırlar. Sonra kayalık Anadolu, İran ve Türkistan alanlarının kâffesi «TEMANİ» ülkesi olarak anılmağa başladı. Bunun ispatı da, Tekvin'in 36:34 faslında mevcuttur: «VE YAKUP VEFAT ETTİ VE ONUN YERİNE TEMANİLER ÜLKESİNDEN HUSHAM SEÇİLDİ». O halde, Eski Edom'un en seçkin önderi olan TEMANİ'nin damgasına, OSMANLI İMPARATORLUĞUNDA rastlarsak, şaşmamalıyız. Şimdi modern Türkiye hakkında bazı kehanetlerle dönelim.

TÜRKİYENİN KADERİ

İŞAYA'nın 34 üncü faslına dönelim. İlk ayetlerde, Tanrı buyruğu: Dünyanın bütün ordularına kızmaktadır ve bütün dünyanın orduları kâmil harap olacaktır! Sonra 5 inci ayette şöyle buyuruyor: «ZİRA KILICIM GÖKTE YIKANACAK; DİKKATLİ OLUN, EDOM üzerine incek, lanetlediğim kavimden hesap sorulacak.» Ve bu kehanetin tarihi vardır. 8 inci ayet şöyledir; «ZİRA BU, RABBİN İNTİKAM GÜNÜDÜR VE SİON'un davasından ötürü karşılık yılı var.»

EZEKİEL 25 de şunlar var:

«Rab Yehova şöyle diyor: Mademki Edom öç alarak Yahuda evine karşı davrandı, ve

çok suç etti, ve onlardan öç aldı; bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Edoma karşı elimi uzatacağım, insanı da hayvanı da oradan kesip atacağım; ve Temandan öte onu harap edeceğim; ve Dedana kadar kılıçla düşecekler.»

Fakat Türkiye sâkinleri için, Tanrı neden bu felâketleri zikrediyor? İmparatorluğu elinden giden, evvelki toprakları azalmış ve galipleri arasında paylaşılmış olan Türkiye ki, ikinci Dünya savaşında tarafsız kalmıştı, İncil ve Tevratın bazı korkunç kehanetlerine ne diye hedef teşkil ediyor? Bunun cevabını öğrenmek için, OBADIAH kitabına müracaat edin! Tevratın kehanetleri arasında, OBADIAH KİTABI biricik yeri işgal eder. TÜRKiYENİN tek mil geleceği, onun tek sahifesinde yazılıdır!

Modern Türkiyenin coğrafi ve jeopolitik bakımdan stratejik durumu; Osmanlı imparatorluğu ve yirminci asır Türkiyesi de nazarı itibare alınarak, bu modern zamana ait OBADIAH KİTABININ metnini gözden geçiriniz.

OBADIANIN rüyeti: Rab Yehova EDOM için şöyle diyor: RABDEN HABER İŞİTTİK, VE: KALKIN, VE ONA KARŞI CENK İÇİN KALKALIM, DİYE MİLLETLER ARASINA ELÇİ GÖNDERDİ.

Gönderilen bu mümessil kimdir? İsa'dan gayrisi değil! İncilin büyük kısmında, İsanın tekrar arza döneceği kehaneti mevcuttur. Bugün birçok inançsızlara göre gülünç olan bu iddia, İncilde açıkça dermeyeran olunmaktadır ve Hazreti İsanın kendisi de bu günahkâr Dünyaya avdetle, demirden çubukla onu sulha kavuşturacağını söylemişti! (2:26: 3:21; tebliğleri; Mika 4; İşaya 2.). OBEDIAH KİTABININ bu hayatı kehanetini tefsirden önce, İŞAYA KİTABININ 63 üncü faslına avdetle, bu kehanetin tarihini not ediniz.

«EDOM'dan gelen kimdir? Botsra menseli boyalı elbise ile? O, kıyafetinin içinde, şanlı görünmekte ve büyük kudretinin azametile yürümektedir. Ben ki doğruyu konuşuyorum» diye cevap geliyor, «kurtarmağa muktedirim!» Bu kehanet İsadan gayrisi için varit olamazdı! Evvelâ tertibe bakınız. Sual, sanki tek ağızdan soruluyor gibi, halktan gelmektedir. «Botsra menseli

boyalı elbiselerle EDOM'dan gelen kimdir?» Ve cevap verilmiştir: O kıyafet içinde, şanlı görünmekte ve büyük kudretinin azametile yürümektedir. O doğruyu söylüyor ve kurtarmağa muktedirdir!

Şimdi İŞAYA'nın ikinci ayeti: 63 üncü fasılda, okuyalım:

«NEDEN KIYAFETİN KIRMIZIDIR VE ELBİSELERİN, ÜZÜMÜ ÇIĞNEYENLERİNKİ GİBİ ALA BOYANMIŞTIR?»

Ve tekrar cevap geliyor:

«Ben üzümü yalnız başıma çiğnedim; ve yanımda kimse yoktu: ve ben hırslanarak üzüm tanelerini çiğneyeceğim, onlara hışımla basacağım; ve onların kanları elbiselerime bulanacak ve bütün kıyafetim kirlenecek.» «Çünkü yüreğimde öç alma günü vardır ve fidye ile kurtardıklarımın yılı gelmiştir.»

Bu önemli kehaneti, 11 inci ayetten ve 62 nci fasıldan okurken, (İşaya) İsanın tekrar dönüşüne dair olan kehaneti göreceksiniz: «DİNLEYİN, ONUN MÜKÂFATI YANINDADIR VE GÖREVİ BAŞLAYACAKTIR.» O halde, EDOM veya modern Türkiye için olan bu kehanet, İsanın avdetinden sonradır.

Şimdi OBADIAH kitabına dönelim. Edoma gönderilen bu Mümessil kimdir? Bu Mümessil, İsa Peygamberin kendisidir! Şimdi modern Türkiye hakkındaki şu kehaneti dinleyin; Tanrı diyor ki «İşte seni milletler arasında küçük ettimse çok hor görülmehtesin (Ayet 2).

Hakikaten, büyük milletler arasında, Türkiye bilnispe ufak ve önemsizdir (her ne kadar Dünyanın stratejik alanlarından birini işgal etmekte ise de). Sonra Edom'un büyük gurur ve azametini tasvir eden bir sürü ayet geliyor - onların evvelce dağlarda, mağara ve kovuklarda ikametgâh kurdukları belirtiliyor. Bu kehanetin dikkati çeken bir kısmına da 6. ayette rastlanır. «ESAV'ın her şeyini nasıl eştiler? Gizli hazinelerini nasıl deştiler?» Ve Obadiah Kitabındaki ayete tamamen uygun şekilde, büyük çapta petrol aranmakta ve tabii kaynaklar Türkiyede geliştirilmektedir. Sonra, bu kehanetlerin şimdiki devirler için muteber olan kısmı gelmektedir.

(Devamı 38. sayfada)

Chagas Hastalığı ve Reduviid Böcekler

(Geçen aydan devam)

Doç. Dr. Ahmet MERDİVENCI

Bana teşhis için getirilmiş olan reduviid böceğin Brezilya'nın Sau Paulo bölgesinden olduğu söylendi. Böceğin anten, hortum, bacakları ve vücudun arka kısmı kopmuş olduğundan kesin tür teşhisi konulamadı. Fakat baş, gövde, karın ve kanat yapılarına göre **Rhodnius sp.** türü olduğunu sanıyoruz.

Bu triatomid tahtakurusu böceklerin Brezilya'nın iklim şartlarında gelişmesi 8-9 ay kadar sürer. Yumurtadan 20-30 günde genç şekil çıkar. 4-6 ayda üç defa örtü (gömlek) değiştirir. 4 üncü örtü değişiminden sonra nimfa evresine geçer. Bu evre de 6 hafta sürer. Tekrar (5 inci) örtü değiştirerek erişkin (imago) evreye geçer. Bu böcekler serbest tabiatla çeşitli memeli hayvanların inlerinde, yuvalarında ve bunların dolaylarında olduğu gibi kulübelerde yaşayan fakir halkın bu meskenlerinde de çok sayıda yaşarlar. Bildiğimiz tahtakuruları gibi insanı ve hayvanları geceleri sokarlar. İnsanı özellikle yüzünden soktuklarından yerli halk bu böceklere berber (barbeiro) adını vermektedir (Şekil: 1).

Hastalık tahminimizin üstünde yaygın ve sıktır. Çünkü yalnız klinik belirti gösteren ıvegen hallerde ağır hastalarda kolaylıkla tanınabilmektedir. Süregen (kronik) ve gizli (latent) hallerde belirli her hangi bir klinik belirti genellikle görülmemektedir.

Reduviid böcekler larva ve erişkin safhada infekte insan veya hayvanın çevre kanından tripanosoma şekillerini kan emerken alırlar. Fakat böcekler aç kalınca birbirine saldırarak kuvvetli daha zayıfı parçalayıp vücut sıvısını emer (canavarlık - predatizm) Böylece böcekler arasında infeksiyon yabani hayvanlardan ayrı olarak taşınarak tabiatteki odaklanması (nidalitesi) devam etmektedir.

Kanla beraber alınan tripanosomalar böceğin barsağında kritidia (**crithidia**) safhasına dönüşürler. Midede leishmania şekline dönüşürler. Hızla ikiye bölünerek üremeye başlarlar. Arka barsakta boyları ufa-

lır ve tekrar dalgalanma zarı az gelişmiş, ince tripanosoma şekline dönüşürler (metasiklik tripanosomalar). Bu gelişme süresi 15 günde tamamlanır. Bunlar dışkı ile dışarı atılırlar (Şekil: 3).

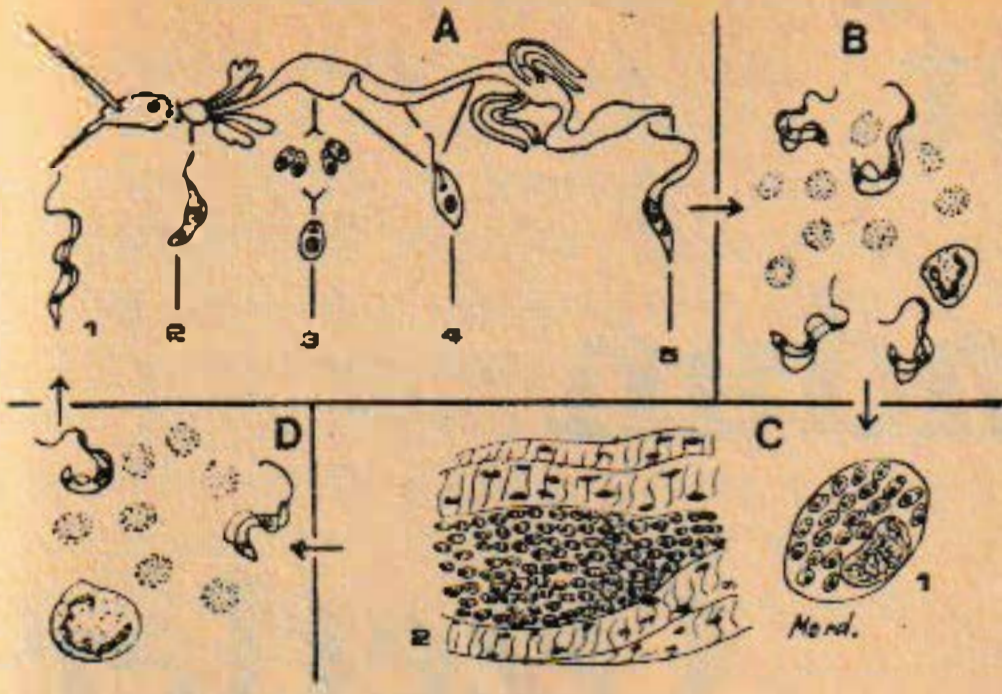
İnfekte böcekler kan emerken dışkıları. Hortumla açılan yaraya dışkı bulaşırsa bu metasiklik tripanosomalar insan veya memeli hayvana geçerler. Deri altındaki retikulo - endotelial sistem (R.E.S.) hücrelerine girerler. Burada leishmania şekline dönüşürler. İnsan ve memeli hayvanın vücudunda kritidia şekli teşekkül etmez. Leishmani şekilleri tripanosoma şekline dönüşerek kana geçerler. İç organlara taşınırlar. Bu organlarda tekrar Leishmania şekline dönüşürler. İkiye bölünerek çoğalırlar. Sayıları artarak parazit yığınları meydana gelir (Şekil: 3).

Trypanosoma cruzi insanda cinsî ilişki, hamile kadınlarda rahimdeki cenine (konjenital bulaşma) ve anadan çocuğa sütle de bulaşabilir. Bulaşmada cinsiyet ve ırkın rolü yoktur.

Hastalık her yaşta görülür. Fakat en sık 1-3 yaşlarındaki çocuklarda rastlanır.

Dokularda yerleşen Leishmania şekilleri her organda özel bozukluklar yaparlar. İstila edilen hücreler yıkılıp parçalanırlar. En çok kalb kası, beyin ve karaciğer hücrelerinde tahribat yaparlar. Tiroid bezi veya böbrek üstü bezi hücreleri yıkılınca bu iç salgı bezlerinin vazife yapamama sonucu çok önemli hastalık tablosu ortaya çıkar.

Hastalığın kuluçka süresi 8-30 gündür. Önce yüzde, sonra bütün vücutta sert şişme (ödem) belirir. Kanda tripanosoma şekilleri bulunur. Boyun ve koltuk altı limfa düğümleri şişer, karaciğer ve dalak büyür. 39°-40° C ye yükselen düzensiz ateş görülür. Kansızlık, dermansızlık, göz kapaklarında gergin şişlik (ödem) vardır. Gözde keratit, ışıktan ürkme, tiroid bezi şişer, asabî ve ruhî bozukluklar belirir. Bu ağır seyirli ıvegen (akut) dönem daha ziyade çocuklar-

Şekil: 3 — Trypanosoma cruzi'nin evrimi:

A) Reduviid böceklerde: 1) Kandan alınan tripanosoma şekli; 2) Tükürük bezi kesesinde tripanosoma şekli; 3) Midede üreyen leishmania şekilleri; 4) barsakta kritidia şekli; 5) dışkıda metasiklik tripanosoma şekli.

B) İnsan kanında tripanosoma şekilleri.

C) Dokularda leishmania şekilleri : 1) R.E.S. hücrelerinde çoğalan leishmania şekilleri; 2) Kaslarda leishmania şekilleri.

D) İnsan kanında tripanosoma şekilleri.
Orijinal şema.

da görülür. Fakat bu ivegen safha erişkinlerde de görülebilir. Bu dönemde ölüm oranı çok yüksektir.

Eğer kandaki tripanosoma şekillerinin sayısı fazla ise hasta derin koma ile ensefalomiyelitten ölür.

İvegen dönemi atlatan çocuklarda hastalık bir ay sonra süregen (kronik) devreye geçer. Daha büyük çocuklarda ve erişkinlerde hastalık genellikle süregen seyir gösterir (yaşla ilgili direnç). Parazit iç organların dokularında yerleşir. Hücre içi (intrasellüler) parazitlik yapar (Şekil: 3).

Parazitler tiroid iç salgı bezinde yerleşirlerse tiroid yetmezliği sonucu miksödem tablosu ortaya çıkar. Böbrek üstü iç salgı bezinde patojen etki sonucu fonksiyon bozukluğu ile ânl ölümler görülür. Büyüme (thymus) iç salgı bezi ve döl organları bezlerindeki bozukluklar sonucu kemik şekilsizliği, apdallık ve kısırlık gibi belirtiler ortaya çıkar.

Parazitler kalb kasına yerleşirse hızla ilerleyen kalb yetmezliği ile düzensiz nabız görülür. Bu hallerde kalbin birdenbire durmasıyla ölüm vukua gelir.

Parazitler beyin ve omuriliğe de yerleşirlerse paraplji ve özellikle atetoz, dipleji ve spastik veya paralitik belirtiler görülür. Koreiform hareketler, spasmodik büzülmeçler, afazi, hezeyan, zeka bozukluğu ile tam budalalık en önemli belirtilerdir.

Hastalığın bu süregen (kronik) seyrinde tripanosoma şekilleri çevre kanında bulunmaz. Ancak nadir olgularda beyin - omurilik sıvısında bulunabilirler.

Erişkinlerde hastalık genellikle süregen dir. Belirtileri çocuklardakine benzer, fakat o kadar aşikâr değildir. Bulaşma (infeksiyon) senclerce belirtisiz gizli (latent) kalabilir. Çevre kanında az sayıda tripanosoma şekilleri bulunur. K.B.R. ve ksenodiagnozla meydana çıkarılır.

Hastalık, kalın damla kan preparatları, K.B.R., allerjik reaksiyon, biopsi, ksenodiagnoz ve suni besiyerine ekim yapılarak teşhis edilir.

Hastalık ivegen olgularda genellikle ölümlerle biter. Süregen olgular ise yıllarca sürer ve hafif veya belirtisiz seyredir. Bu şahıslar reduviid böcekler için devamlı infeksiyon kaynağı olurlar. Çocuklarda ölüm oranı Brezilyada ortalama 45 % —55%, Arjantin'de 5 % —8 % kadardır. Erişkinlerde ölüm 8 % — 10 % oranında olduğu sanılmakta ve genellikle kalb sektesi sonucudur.

Hastalığa karşı tam etkili bir ilâç yoktur. Çevre kanındaki tripanosoma şekillerine bir **Chinolin** derivativesi olan **Bayer 7602** bileşimi nispeten etkilidir. Fakat dokulardaki leishmania şekline etkili her hangi bir ilâç henüz bulunamamıştır.

Bu bir fakirlik, bilgisizlik, medeniyetsizlik kültürsüzlük hastalığıdır.

Hastalık etkenini taşıyan sokucu böceklere **D.D.T.**, **B.H.C.**, **Dieldrin** gibi insektisid maddeler gayet etkilidirler. Bu böcek kıran kimyasal bileşimlere karşı artropodlarda sonradan kazanılmış fizyolojik dirençli nesiller ürer. Bunun için böceklerle savaşta kullanılan insektisidler periodik olarak değiştirilerek uygulanırlar.

— SON —

Spiritüalist

Basından

Özetler

RUH DÜNYASI'ndan (Yunan Dergisi)

Yazıda, insan organizmasının elektrik enerjisi imâl eden bir makine olduğunu bilmemizin gerektiği, Dr. Griff'e göre bu teşekkülün 27 milyon hücreden mürekkep ve beherinin müspet ve menfi kutuplu birer mikroskopik batarya olduğu belirtilmektedir.

Bir çok insan organizmasının çok kuvvetli elektrik enerjisi imâl etmekte olduğundan bahsedilmekte, bu insanların parmak uçlarından tesirler çıktığı bildirilmekte ve vukubulmuş bir çok hadisenin tafsilâtı verilmektedir. Ayrıca bazı kimselerin, ellerini hastaların rahatsız olan nahiyelerine temas ettirmek suretiyle onları tedavi ettikleri, bu tedavinin Mesmerin tatbik ettiği hayati manyetizma tedavisine benzediği ancak bazı farkların mevcut olduğu belirtilmektedir. Mesmer'in usulünde ipnotizma ve telkin mevzuubahistir. Ruhî tedavide ise hasta uyutulmadan ve telkine maruz bırakılmadan, tedavi edenin sırf ellerini rahatsız kısma temas ettirme keyfiyeti mevcuttur.

Tedavinin mekanizmasına temasla aşağıdaki fikirler beyan edilmektedir: Her bir hücre muayyen bir ahenkle hareket etmektedir. Bir uzvun bazı hücreleri, yorgunluk veya başka sebeplerle diğer hücrelerin faaliyetlerine ayak uyduramadıkları takdirde meydana gelen ahenksizlik hastalık olarak belirir. Metapsişikte her bir hastalık, insan organizması hücrelerine hayati elektrik dağıtımının ahenginin bozulmasıdır. Bütün hastalıkların, muhtelif isimler almasına

rağmen sebeplerinin aynı olması mevzuubahistir.

Çok kudretli ruhi tesirlerle yüklü bazı insanlar, hayati elektrik akımını, ellerini temas ettirmek suretiyle hastalara iletmeğe muvaffak olur ve böylece zayıflamış bulunan hücreler kaybetmiş oldukları elektrik enerjisini yeniden kazanırlar.

TWO WORLDS'den :

RUHUN HAZİNESİ

Mütekâmil bir varlık olan Silver Birch, senelerce maddi problemler ve güçlüklerle karşılaştığında, hattâ para bahis konusu olduğu zamanlarda bile yakınlık ve alâka göstermiştir. O, kendi tabiri ile «maddi pen-niler'in» (İngiliz parası) lüzum hasıl olduğu takdirde kolaylıkla tedarik edilebileceğini söylemiş ve sözlerine şöyle devam etmiştir. «Kaldı ki, Nasıralı İsa da şunları demektedir: «Yer yüzünde, kendimiz için, güve ve pasın bozacağı hazineler biriktirmeyiniz'. Demek ki, bizim manevi hazinelerimiz mevcuttur.» Bundan sonra Silver Birch, mesleği borsa tellallığı olan bir misafiri işaret ederek «Bu hazinelerin ücretleri hiç bir zaman değişmez, onların ebedi değeri daima sabittir.» demiştir.

CHIMES'dan (Kaliforniya - Amerika) :

ÖLÜM HAKKINDA

Hiç bir kimse, uzun yıllar hayatta kalacağını ümit etmekle beraber, yeryüzünde

Çok yıl yaşayacağını bilmez. Bazı kimseler hayatla kalma müddetlerini yüz yılın üstüne çıkarabileceklerini ümid ederek bedenleri için azami ihtimamı gösterirler. Bazıları da vücudumuzdaki hücreler ruhanileşene yani beş hassemize çarpılmıyacak tarzda transformasyona uğrıyana kadar sübtülleşmenin (inceleştirmenin) mümkün olabileceğine ve bu suretle de arzu ettikleri kadar yaşayabileceklerine inanırlar. Bazı Metafizikçiler ise beşeri ihtirasları yenmek suretiyle, ölümlü olanlar için ölümsüzlüğü kazanmanın imkân dahilinde olduğunu ileri sürerler.

Bir çok kimseler, öbür âlemdeki hayat hakkındaki kanaatlerini belirten kitaplar yazmışlardır. Yer yüzünde yaşayan insana bu ve öteki dünyada ahenk ve sulh içinde yaşayabilmek için ne gibi bir yol tutturmak gerektiğini öğretmek üzere bir çok dinler gelmiştir. Peygamberler, her şahsın bu dünyada bedenli iken hakikati öğrenmeye karşı olan ihtiyaçları nisbetinde, kendilerini dinleyenlere görünmeyen âlemdeki hayat hakkında bilgi vermişlerdi. Herkes kendi içinden gelen sese kulak vermek suretiyle gerek hayat ve gerekse ölüm hakkında bir çok bilgiler elde edebilir.

Ölüm korkusundan da kurtulmamız gerekir. Zelia M. Walter adlı yazar bu hususta şöyle diyor: «Tanrı sevgidir; insan için, içinde yanacağı ateşten cehennemler veya ebediyen bir ceza mevzuubahis değildir. Bu ilbarla, bu yönde korkulacak bir husus yoktur. İmanlı olarak, yarın ne olacağını bir tarafa bırakalım. Yarın, Tanrının sevgi dolu himayesi altındadır.»

OOMOTO'dan (Japonya) :

ZİHİN SAĞLIĞIMIZ başlıklı yazıdan:

«Mental (zihni) enerji yer çekimi kadar reel bir kuvvettir. O, sizi yükseltebildiği gibi, kötüye kullanıldığı takdirde insanı sefil bir duruma da sokabilir. Şuurumuz düşünce ve davranışlarımıza uygun hadiseleri kendisine çeker. Menfi düşünce ve tahayyül için-

deyse, başımıza gelecek hadiseler de menfi ve ezici olacaktır. Şayet zihnimiz müsbet veya iyi düşünce ve duygularla dolu ise karşılaşacağımız hadiseler de bu iyi duygu ve düşüncelerin cevabı olacaktır.»

«Duygularımızın istikamctini ayarlamak bizim elimizdedir. Önce zihnimizde bir düşünce doğar. Sonra bunu tasvip eder ve benimseriz. Bütün mesele, müsbet olanın peşinden gitmek, menfi olan duygu ve düşünceleri zihinden kovmak, menfi'nin yerine daima faydalı olanları yerleştirmektir.»

«İnsan bedeni için kızgınlıktan daha tahripkâr bir âmil mevcut değildir. Kızgınlık, kin ve garaz gibi menfi duygulara zihninde yer vermiyenler sıhhat ve neşelerini muhafaza ederler. Bu sebeple hiç bir zaman kızgınlık ve kin gibi duyguları zihnimizde tutmamalıyız.»

THE SPIRITUALIST'den (İngiltere) :

SPIRİTÜALİZMA VE DOĞUM başlıklı yazıdan:

Allan Kardec'in Ruh Dünyası ile olan irtibatlarından edindiği malûmata göre, doğum vukua gelene kadar ruh ve beden münasebetleri tamamen kurulmuş değildir. Yani bedeni kullanacak olan ruh onunla alâkalar bulunmakla beraber, bu alâka henüz nisbeten zayıftır. Doğumda bebek, ağladığı andan itibaren bir bedenli olarak dünya da yaşayanlar arasında yer almıştır.

«Bu celselerin birinde şöyle bir soru sorulmuştur: 'Gebeliğin hangi safhasında vukua gelirse gelsin, çocuk düşürme bir suç mudur?' Cevap şöyledir: 'Tanrının her kanununun ihlâl edilmesi suç teşkil eder. Doğmamış bir bebeğin hayatına son veren anne veya başka birisi (hekim) muhakkak ki, suçludur; zira böyle yapılmakla bu bedeni bir vasıta olarak kullanmak suretiyle yer yüzünde imtihanlar geçirecek olan varlık, böylece bu imkândan mahrum edilmiştir. Fakat şayet ananın hayatı tehlikede ise, o zaman tabii ki, daha bir bedenli olarak dünyaya yerleşmemiş varlığı onun yerine feda etmek yerinde olur.»

İki Kitap

(7. Sayfadan devam)

yaklaşmakta olduğundan bahsetmektedirler. Kanaatimizce böyle bir devre, bahis konusu olan sevgi prensibinin benimsenip diğerkâmlığın, yardımın en güzel örneklerinin gözler önüne serileceği, ruhi, zihni, ve neticede organik açlığın da giderileceği bir devre olmalıdır. «Fert egosunu aşan bir yaşama» tarzı, bu devrede, bu devrenin icaplarına ayak uydurabilenler arasında yaygın bir hal alacaktır.

Yazıda belirtildiği gibi, insan ikili bir denge içerisinde bulunmaktadır, (1) Madde ile irtibatının bir neticesi olan psyché'si veya sliobjektivitesi veya egosu (2) Ruhî yapısı (Esprit).

İnsan bu her iki kutuptan gelen tesirler arasında bulunmak ve cehitle birincinin tesirlerini tedricen bertaraf ederek ikincisinin tesirlerine itaat etmek durumundadır ki, biz buna tekâmül diyoruz. İncilde, Pavlusun Galatya'lılara mektubunun 5. Babında şöyle denmektedir: «Fakat diyorum: Ruh ile yürüyün ve bedenî arzusunun asla icra etmezsiniz. Çünkü beden Ruha karşı ve Ruh bedene karşı arzu eder; çlinkü istediğiniz şeyleri yapmıyasınız diye bunlar birbirine zıttırlar.»

Yalnız şu hususu da unutmamak lâzımdır ki, insanın egosunun, «hayata yapılmış tabiatının» yenilmesi ihtiraslarının bertaraf edilmesi bir çok enkarnasyonlar boyunca devam eden, bir sürü ağır mücadele ve imtihanlardan sonra mümkün olabilmektedir. Bu sebeple ne tariki dünyaların yaptığı gibi, birinci hususu inkâr edip bir çırpıda terke teşebbüs etmek ne de bugün materyalist görüşü benimsiyenler gibi ikinci husu-

sun varlığını dahi hiç hesaba katmadan tabildiğine maddeye gömülmek ve doymak bilmiyen ihtiraslarının peşinde koşmak sana bir şey kazandırmaz. Öyleyse nasıl bir yol takip etmelidir? İnsanın takip edeceği en emin yol, vicdanının ona işaret ettiği yoldur ki demin yukarıda bahsettiğimiz, insanın iki birbirine zıt yapısından doğan aşağı ve üstün tabiatları arasındaki dengiyi sağlayacak, insanın ifrat veya tefrite kaçmasını önliyecek olan budur.

Makalede mevzu bahis olan, J. Folliet'in kitabındaki «İnsan gibi aşk da beden ve ruhidir» sözleri çok mantıki ve hakikatî tam ifadesidir. Birincisi yani bedeni aşkı, diğer bir tabirle cinsi aşkı, insanları ikincisine yani ruhi olanına hazırlayan bir faktör olarak düşünebiliriz; ancak çok sınırlıdır. Bir tek şahsa karşı duyulan sevgi muhakkak ki muayyen bir seviyeden sonra insana kısır ve yetersiz gelmeğe başlayacaktır. O zaman insan, bir tek ferde bağlanmak, bir tek ferdi hattâ bazan taparcasına sevmek yerine, gittikçe şümlenen bir sevginin; insan, hayvan ve nebat sevgisinin peşinden koşmağa başlayacaktır ki, bu sevgi hürriyettir, mânâdır, huzur ve saadettir. Bu sevgi öyle bir sevgidir ki onda kıskançlık, körü körüne bağlanma asla mevzu bahis değildir. Bedeni (cinsi) sevgi içerisinde bulunan insan, terkedildiğinde veya sevdiği şahıs başkalarına karşı da sevgi ve alâka gösterdiğinde kin ve nefret hisleri ile dolar. Fakat ruhi sevgi insanı için keza böyle bir şey bahis konusu değildir. O, kendisinin ne kadar sevmeğe hakkı varsa, başkalarının da diğer varlıkları sevmeğe o kadar hakları olduğunu bilir. Bu, diğerkâmcı bir sevgidir.

6. Cildimiz Azalmaktadır

**RUH
-
MADDE**

Hususî olarak hazırlanan bez kapaklı cildlerimiz satışa arzedilmiştir.

Arzu eden okurlarımız Cemiyet lokalinden temin edebilirler. Ayrıca, adresinize ödeme olarak da gönderilir.

Sipariş adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Sempatizasyon kanunu (Alâka kanunu) ruhi irtibatların karakterini tayin etmektedir. Çeşitli maddi ihtiraslar içinde bunalmış milyonlarca bedensizin dünya üzerinde direkt olarak — insanlar için hiç de hoş olmayan — bir takım tezahürler göstermesine alâka kanunu mâni olmaktadır.

Aynı kanunun zaruri bir neticesi olarak ruhi irtibatlar, mutlâka, bir medyomun vasıtalığı ile ancak mümkün olabilmektedir. Medyomsuz hiç bir spiritizma celsesinin yapılamaması bu sebebe bağlanmaktadır.

B — Spirit müşahedelere göre:

Bugüne kadar birçok tecrübecinin yapmış olduğu çalışmalarla elde edilmiş bilgilere göre, yukarıda ileri sürdüğümüz fikrin doğruluğu bir kere daha ve tecrübi esaslar ve müşahedelerle de açıkça ortaya konmuştur.

Şimdi kısaca bu mevzu ile ilgili tecrübi müşahede delillerini gözden geçirelim:

1 — 8.11.1936 tarihinde Dr. Bedri Ruhselman'ın telepatik kabiliyeti bulunmayan medyomu ile yapmış olduğu tecrübe, bedensiz varlıkların direkt bir irtibat sağlıyabileceklerini göstermekte idi. Nitekim, «Üstad» müstear isimli bedensiz varlığın sözleri bu hususu açıkça ortaya koymuştur. Burada iki yönden ispat karakteri taşıyan delilin mevcut olduğunu görüyoruz.

a — Müşahede delili: Bedensiz varlık, telepat olmayan medyomun aracılığı olmadan, Bedri Ruhselman'ın zihnindeki fikirleri okumak imkânına sahip olamamıştır.

b — Bedensiz varlığın sözleri ve fikirleri bu hususta ayrı bir delil teşkil etmektedir. Nitekim Dr. Bedri Ruhselman'ın, zihnindeki fikirleri direkt olarak — medyomun vasıtalığı olmadan — okuyup okuyamayacağını tespit için yaptığı tecrübeye sorduğu suallere verilen cevaplar çok kıymetli ve müşahade deliline uygun bulunmaktadır. (8-11-1936 celse zaptından).

«Sual — O halde, şimdi size insanların, hemcinslerimizin ilmi mütalealarının kolay-

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

laştırılması bakımından rica ediyorum: Evvelâ bu hâdiselerin şekli nasıldı, saniye bu hâdiselerle ilgili gördüğümüz kafamda ki düşünceler nelerdi, bunları lütfen söyleyebilirsiniz?»

«Üstad — Buna hacet görmüyorum.»

«Sual — Buna hacet görmemenizin sebeplerini lütfen izah buyurur musunuz?»

«Üstad — İlk celselerde buna dair tafsîlât vermiştim. Dünyanızın şeraiti böyle icab ediyor.»

«Sual — Acaba dünyanın bugün hakikaten anlayışları az insanlarına yardım etmek için, onların kıymet verdikleri bazı usullere uyararak, sizin gibi yüksek bir kardeşimiz bizim bu sualimizi cevaplandırmayı arzu etmez mi?»

«Üstad — Tabiat kanunlarının haricine çıkmıyarak evet.»

İşte bedensiz varlığın verdiği bu cevap gayet açık olarak, bedenli ve bedensizler arasında cari bulunan ve irtibatı sağlayan kanunların tanıdığı imkânlar dahilinde, ancak vasıtalı bir irtibatın mümkün olabileceğini ortaya koymaktadır. Sempatizasyon ve tedricî kanununun tabii bir neticesi olan böyle bir durumun mevcut olduğunu ve bu duruma aykırı gibi görünen bir takım metapsişik hadiselerin aynı bilgilerle izahının yapılabileceğini söyleyebiliriz.

Bugün, artık, açıkça bilinmektedir ki, ruhi bir irtibat celsesinde bedensiz varlığın şahısların zihinlerinden geçenleri bilmesi veya bilememesi, spiritizmayı ne yıkar veya ne de onu destekleyen bir delil olarak kabul edilebilir.

Zira telepatik kabiliyete sahip medyomların hiç bir irtibat mevzu bahis olmadan fikirleri rahatlıkla okuyabilmeleri mümkün olduğundan, pek tabii olarak bu hâdiseler — iyi tahkik edilmeden — verilecek peşin hükümlerle bizi aldatmış olacaktır.

O halde, bir medyomun telepatik kabiliyeti bulunmadığından böyle bir tecrübeye menfi netice alınmış olması ruhi bir irtiba-

ve değerini inkâr etmemize nasıl kifayetli delil teşkil etmeyecek ise, aynı şekildedeki medyomluk kabiliyetine bir de telepatik kabiliyeti eklemiş bulunan bir süjenin zihinlerimizden geçeni okumasının da ilk plânında spiritizma lehinde müspet bir delil teşkil etmesi mevzu bahis olamaz.

II — Şimdi de başka bir yönden fikrimizi takviye eden müşahedeler üzerinde duralım.

Bu müşahedelerin karakteri esas itibarıyla şöyledir:

a — Celse idarecisinin (Operatörün) soracağı suali iyi anlayamamış veya anlaşılır şekilde soramamış olmasından bedensiz varlık suali cevaplayamamıştır.

b — Sual anlaşılmış ve anlaşılır şekilde sorulmuş olmasına rağmen, Medyom tarafından anlaşılammış ise bedensiz varlık suali gene de cevaplayamayacaktır.

Burada, bir fikrin mânâ halinde önce medyoma aktarılması ve keza gene medyom tarafından da bedensiz varlığa — umumî bir kaide olarak— mânâ halinde intikal ettirilmesi zarureti vardır. Bazı hususî hallerde (otomatik medyomluk) direkt olarak kelime ve cümlelerin medyom vasıtasıyla (Medyomun idrak etmesine lüzum olmadan) bedensiz varlığa ulaştırılması ve mânâlandırmanın o kademedeki yapılarak cevapların da gene otomatik bir kanaldan iletilmesi mümkün olabilir. Bunu da ileride tetkik edeceğiz.

İrtibatın kurulamayışı ve dolayısıyla sorulan suallere cevap alınamayışının da sebepleri arasında iki noktayı zikretmek kabildir:

a — Operatör fikrini açıkça ifade eder. Medyom fikri nakletmek ister, fakat bedensiz varlığın mukadderat ve tekâmülü ile ilgili engelleyici sebepler dolayısıyla, idareci hamilerin müdahale edici tesirleriyle irtibat sağlanamaz. Bu sebeple sual cevapsız kalır.

b — Operatör tarafından sorulacak sualin cevabının insanlar tarafından öğrenilmesinde eğer mahzurlu taraflar mevcut ise o zaman ya bedensiz varlık bunu cevaplamaz veya cevaplamak istese bile idareci ha-

mi bedensizler buna mani olurlar; irtibat sağlanamaz.

Şimdi mevzuumuzla ilgili olan tecrübi müşahade delillerimize geçelim.

Müşahede 1 :

19.7.1949 tarihinde yapılan bir celsede sorulan sual medyom tarafından anlaşılammış olduğundan cevaplandırılmamıştır.

«Sual — Bir hayatın ruha sağladığı imtiyazlar, tezahürler, münasebetler kendinden evvelki hayatına nazaran bir gaye telâkki edilebilir mi?»

«— Bu sualinizi anlayamadım.»

Medyoma trans halinde iken veya uyanık halde iken sual anlatılarak anlaşılması sağlandıktan sonra ancak cevap alınabilmiştir.

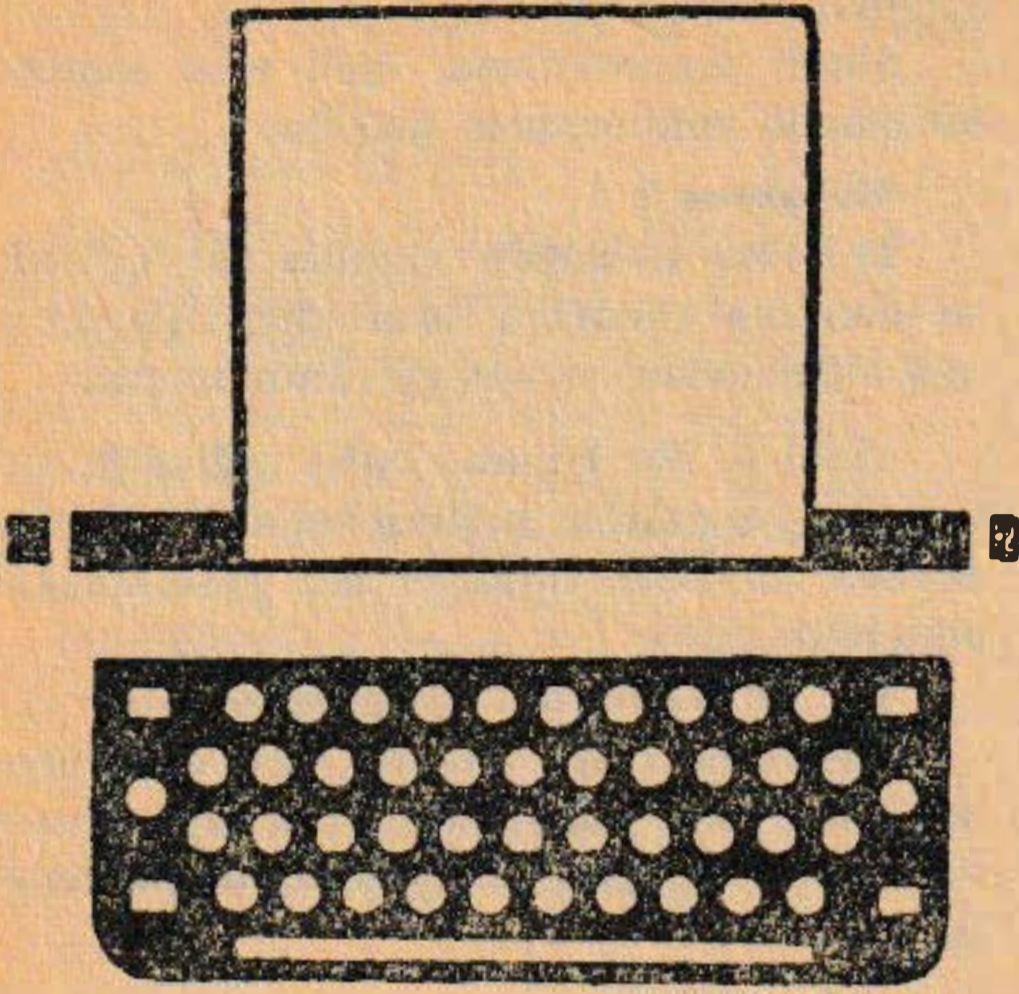
Müşahede 2 :

Bir celse esnasında medyoma bir sual soruluyor. Fakat müteaddit defalar ve yüksek sesle tekrarlanmasına rağmen sorulan suali medyom duymadığını ifade ediyor. Burada görülüyor ki, celse idarecisi plânın müdahalesi neticesi medyomun işitme organından gelecek tesirlerle irtibat kesilmiş oluyor. Tecrübenin ikinci safhası daha mânidardır: Medyom transtan çıkarılıp normal hale getiriliyor ve sual tekrarlanıyor. İkinci defa transa sokulan medyom bu defa bir türlü aynı bedensizle irtibat kuramıyor.

Bütün bu kıymetli müşahedeler bize gösteriyor ki, ruhi irtibatlar büyük bir nizam, ahenk, himaye ve kontrol altında cereyan etmektedir. Celse idarecisi plânların yöneticiliği altında celseler yapılabilmektedir.

Bu bakımdan obsesyon karakterli irtibatların da aynı kadro içinde mütaleası gerekmektedir. Normal halde bulunan bir insanın düşüncelerinin spadyomun kaba mıntıklarında bulunan bedensizler tarafından, eğer arada bir irtibat mevzuu yoksa, tespit edilmesine imkân yoktur. Bir bedensizin, bir bedenliden tesirler alabilmesi için mutlaka bir sempatizasyon köprüsünün kurulması ve böylece bir irtibatın sağlanması şarttır. Müşahedeler bize bunu açıkça teyit etmektedir.

(Devamı var)

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Faruk ÇİMEN — ANKARA

Bilgileri olmayan, kulaktan dolma bilgilerle bir takım yargılarda bulunan kişiler, her bilimsel konuya karşı durmak iştiyakını gösterirler. Ruh ve Madde Psişik Araştırmalar hakkında ve insanın manevi gelişmesi yolunda bilgiler verir. İnsanın daha muvazeneli ve daha güçlü olarak yaşaması için prensipler araştıran Cemiyetimizin bir organıdır.

Her bilgisizce ve nefsanîyet dolu araştırma ve çalışmalar insana eninde sonunda zarar getirir. Elektrikçilik yapmak isteyen bir heveslinin kazaya uğraması ve hatta cereyana yakalanarak ölüm tehlikesi atlatması nasıl mümkün ise, psişik araştırmalarda (bilhassa pratik sahada) bilgisizce hareket etmek, kudretinin dışında işlere girmek de tehlikelidir.

Zihin bozukluğuna uğrayan kişilerin %99,9 u normal hayat insanlarıdır. Psişik araştırmalara dalan şahıslarda zihni bozukluk tesbit edilmemiştir. Tek tük olaylara rastlanırsa da, bu kişiler, başka bir sebepten de zihni dengelerini bozabilecek istidatta olan kimselerdir. Zaten bir şeyin mahiyeti hakkında doğru ve yeterli bilgi edinebilirsek o şeyin tehlikeli yanları kaybolur. Peşin fikirli dostlarınıza Spiritizmin mahiyetini ve gayesini anlatınız. Celse yapıp ruhlara konuşmak değildir, deyiniz.

Çok büyük ahlâkî ve felsefi prensipleri haiz bir tekâmül yoludur.

İkinci Mektubunuza :

Mecmuada yazdığımız gibi «Ruhun Mutlak Mahiyeti» hakkında hiç bir bilgiye sahip değiliz. Bir şeyin mutlak mahiyetini bilmek için, insanın mutlak bir varlık olması gerekir. İnsan noksandır ve izafî kıymetlere, zekâya, idrake maliktir. Ruh, ancak, tezahürlerini gözlemek suretiyle ve sadece tezahür şartları içindeki durumuyla anlayabiliyoruz. Ruhî kabiliyetlerden söz ederken, unutmayalım ki, insandakileri kast ediyoruz. Ve bu mutlak bir bilgi değildir.

Siz elektrik enerjisi ile ruhu kıyaslamak istiyorsunuz. Elektrik akımının mahiyetini bile bilemezken, bununla ruhun mahiyetini bulmağa çalışıyorsunuz. Nasıl olur? Bir bilinmeyen, diğer bir bilinmeyeni izah edebilir mi? Sizinle şu noktada anlaşırız ki, ruh «tesir etme» gücüne, kendine enerji yaratabilen bir güce maliktir.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Sadık Batuhan — TEFENNİ

Radyestezi notlarımızın teksir işi aksadığından henüz baskı işine geçemedik. Kısa zamanda bastırılıp okuyucularımızın istifadesine arzedecektir. Selâm ve Sevgiler.

Tâbiî Âfetler

(3. sayfadan devam)

En ve vasıttan beklenen netice alınmaz ve verilmesi matlûb olan vicdan mercalesine erişilemezse bu gibi âfetlerle yeniden karşılaşmak belki de mukadder olabilir.

Her şeyden evvel vurdum duymazlıktan sıyrılmak, sevmek, acımak, gözyaşı dökmek, bir yardımda bulunmak için samimi bir çirpiniş içinde bir şeyler yapmaya çalışmak lâzımdır. Dikkat edilecek olursa, tabii âfetlerin tahripkâr tesirleri karşısında en katı yürekli bir insanda bile bir vicdan kıpırdanışı müşahede edilebilir. Çeşitli düşüncelerin tesiri altında hiç bir teşebbüste bulunmasa bile hiç değilse biraz olsun kendine göre bir murakabeye varır. Bu murakabenin ilerisi için büyük faydalar sağlayacağı ve insana hamleler kazandıracığı inkâr edilemez. Ayrıca, etrafımızdaki insanların fedakârlıkları, sevgi ve ıstırap duymaları, yardım ve hizmete koşmaları bizi uyarır. Bize nümune olur, yol gösterir, teşvik eder. Biz de öyle hareket etmek için kendimizi kuvvetlenmiş hissederiz. Etrafımızda esmekte olan sevgi, şefkat ve yardım havasının tesiri bizi de kucaklamakta gecikmez.

Ancak, bu yolda en ufak bir cehit ve kıpırdanma gösteremezsek o zaman bu gibi

âfetler, belki de, bir başlangıç olabilir; daha başka önemli hadiselerin uyarıcı ve sert tesirleriyle karşılaşmak icabedebilir.

Dünya sathında insanlar arasında sevgi, birbirine bağlılık, kardeşlik, yardımlaşma, hizmet ve vazife fedakârlık havasının esmesine ve kuvvetlenmesine imkân hazırlayan tabii âfetler daha ziyade geride kalanların kurtuluşlarına yararlı olmaktadır. Bu badirede hayatlarını kaybedenlere gelince: Onlar da fert be fert hayatlarının dünya ile ilişkili lüzumlu intibaları olarak öbür âleme geçmektedirler. Bu arada geride kalan yakınlarına ve bütün insanlığın uyanmasına yararlı olacak çok kıymetli müşahede, tatbikat ve imtihan zemini hazırlamaktadırlar. Helâk olan kavimlere gelince: Onlar azgınlıklarını son hadde vardırmış olduklarından misâl ve ibret olmak üzere helâke uğramışlardı. Şüphesiz ki, bu da kazanılmış bir hakdır, hayırlıdır, esirgeyicidir.

Sevgili dostlarım, rahat yataklarımızdan artık kalkmak zamanı gelmiş bulunuyor. Yüzümüzü ve kalplerimizi yıkayarak uyanmalıyız. İlâhi kanunlar ve emirlerin mânâsına nüfuz ederek şeriatin yerine şeriatı vicdanımızın sesi olarak ikame etmeliyiz. İşte o zaman mutlu bir istikbâl bizim olacaktır.

KURUKAHVE

En Nefis Kahve

(RUH: 553)

Türkiye hakkında kehânetler

(27. sayfadan devam.)

TANRI BUYURUYOR Kİ:

«Seninle andlaşmış adamların hepsi seni sınıra kadar ilettiler; seninle barışık olan adamlar seni aldattılar, ve seni yendiler; ak yemeğini yiyenler senin altına tuzak kuruyorlar. Kendisinde anlayış yok.»

Ve bugün Türkiye ile sulh halinde olan kim vardır?

Hatırlayınız, Türkiye Nato'ya büyük çapta yardımcıdır. Ben buraya gelemeden beri, birçok kara ve deniz tesisleri gördüm. bunlar Boğazın Karadenize açılan methallinde 1936 dan beri inşa edilmektedir. Karadenizdeki Boğaza arabamızla giderken, Amerikan menşeli birçok Patton Tanklarına rastlamıştık.

Kore Harbi esnasında, Türkiye birçok askerini oraya gönderdi ve birçok askeri malzemesi NATO KUVVETLERİ emrine aktarıldı.

Fakat NATO yıkılırsa, ne olacak?

Fransız Cumhurbaşkanı De Gaulle'un şimdiki siyaseti idame ettirilecekse, BATI ALMANYA da aynı siyaseti benimsemek zorunda kalacaktır - ve atomik ve hidrojen bombaları üzerinde Alman kontrolü talep edilecektir. Bunun neticesi olarak, NATO tamamile dağılmakla kalmıyacak, 1930 yıllarındaki dünyayı sarsan kudret mücadeleleri yeniden baş gösterecektir. Kısaca, İncil ve Tevratın kehanetlerine göre, işte şu olaylara şahit olunacaktır:

BİRÇOK YILIDAN beri bu mecmuada okuduğunuz üzere, ve 30 yıldan beri **YARININ DÜNYASI RADYO YAYINLARINDA** dinlediğiniz gibi, A. B. Devletleri ve İngilterenin iç meseleleri, ezcümle: - kuraklık, açlık, gittikçe artan epidemiler; cinayetler, boşanmalar, sosyal ve siyasî fuhuşlar o kadar artacak ki. tarihimizin kaydetmediği çapta afetlerle karşılaşmamız mukadder - dir! Halkımız nedamet getirmedeği takdirde, bu kehânetler mutlak ve vukubulacaktır. Yakında, **AVRUPA MİLLETLER BİRLİĞİ** teşekkül edecektir!

1940 senelerinde dinleyenler ve okuyu-

culara ne kadar garip gelmişse de, **ALMANYA** yeniden doğmuştur! Bugün **ALMANYA**, Avrupanın en kudretli siyasî, iktisadî ve askerî ülkesidir! 1939 ortalarına doğru babam Tevrat ve İncilin bu hakikatlarını ilân ederken, birçok kimse kızmış ve şüphe etmişti. Fakat kehânet doğru çıkmaktadır. Şimdiden, altı ülke çok önemli yollardan yekdiğerile bağlanmıştır.

Feza aratırmalarında kolektif gayret «**EURATOM**», «**MÜŞTEREK PAZAR**», bütün bu hareketler 10 ülkeyi içine almak üzere ve **AVRUPA BİRLEŞİK DEVLETLERİ** unvanını alması muhtemeldir.

İki dünya harbi esnasında, Türkiye tabii ticaret sahalarının ve tabii karşılıklı savunma ve yardım paktlarının Batılı Avrupa ülkeleriyle, bilhassa Akdenizde sahilleri bulunanlarla birlikte mütalâası zarureti anlamıştır. Bu sebeple, Türkiye ikinci Dünya savaşı esnasında, Faşist Devletlerle ticaret yapmıştır. Fakat şimdi diğer bir önemli unsur işe katılıyor. Esav'ın biraderi Yakub'a barışı beslediği eski kin! Bir milyonda tek bir Türk dahi, ne uzaktan ne de yakından, böyle bir söze ne inanabilir ne de manâsını kavrayabilir! Fakat, esrarlı şekilde, böyle bir çatışma mevcuttur. **OBADİ-AH** Kitabında Tanrının kehanet olarak dediği gibi, **ESAV** veya **TÜRKİYE**, **İNGİLTERENİN VE AMERİKA'NIN MİLLİ felâketlerinden haz duyacaktır!** Fakat gelecekteki haberlerle ilgili önemli bir husus da, **Türkiyenin kaderinin tamamen anlaşılmasına yardım edecektir.**

İSA PEYGAMBERİN İKAZI

Bütün İncildeki kehanetlerin asıl önemli noktasına dânelim: **MATTA 24**. Orta Şarkta, Kudüs mıntakasında vukubulacak felâketler hakkında İsamın ikazlarını dinleyin: **DANIEL PEYGAMBERİN SONSUZ FELAKET** olarak dedikleri hakkında O, şöyle diyor: «**ONDAN SONRA, JUDEA'da OTURANLAR, DAĞLARA SİĞİNSİNLER...** zira O **ESNADA BÜYÜK SIKINTILAR OLACAK VE DÜNYA KURULALI-BERİ NE DE DÜNYANIN SONUNA KA-**

DAR BU ÇAPTA FELAKET OLMAYACAKTIR.» «VE BU GÜNLER KISALTILMAYACAK OLURSA, HIÇ BİR İNSAN KURTULAMIYACAK: FAKAT SEÇKİMLERİN YARARINA, O GÜNLER KISALTILACAKTIR.» (MT. 24:15:22).

İsa, bu felâketli olayı, Filistinin çifte işgali olarak tasvir etmişti. Evvelâ, olmaması icapettiği halde, kutsal topraklarda günah işlenecek. İsa, dünya sahneleri üzerinde, üstün - dindar bir kimsenin meydana çıkacağını ve boğazlaşan büyük devletler arasında hakemlik edeceğini bildiriyor. İsa, bu büyük din adamının, Dünyayı kurtarıcı rolünde çıkmasını, adetâ kendini «TANRI» olarak ilân edeceğini söylüyor (II Thess. 2.). Büyük felâketin ikinci kısmı olarak İsa, KUDÜS etrafında biriken orduların azametini işaret ediyor (Luka 21:20) Gelecekte başka bir tarihte vukubulacak olan İsrailin askeri işgali ve tamamen imhası, mutlak ve kaçınılmaz olaydır! Ve İncil işte o muayyen zamanda, belki de Filistin civarında binlerce İngiliz ve Amerikalı askerler mevcut iken, modern Türkiye tarafından acaip ve şaşkırtıcı bir hareket yapılacaktır, diyor!

Yeniden Obadiah Kehanetler kitabınıza dönünüz ve kendi gözlerinizle, bütün İncilin içindeki en şayanı dikkat kehaneti detaylarıyla okuyunuz: OBADYA: 10, 11).

«Kardeşin Yakuba edilen zorbalıktan ötürü seni utanç kaplayacak ve ebediyen kesilip atılacaksın. Sen karşıda dikildiğin gün yabancılar onun malını sürdükleri ve ecnebler kapılarına girip yeruşalim için kur'a attıkları gün, sen de onlardan biri gibi ol-dun.»

Sen de sanki onlardan «biri» idin! Merkezi Avrupada meydana gelen kudret blokuna bağlı, onlarla üye devlet olmadığın halde, onlarla anlaşmış bir devlet olarak! Sanki onlardandın, fakat fiiliyatta onlardan olmadığın halde!

Obadya: 12

«Fakat kendi kardeşinin gününe, talih-sizliği gününe bakma, ve felâket gününde Yahuda oğulları üzerine sevinme; ve sıkıntı gününde büyük söz söyleme.»

İmparatorlukların rüyasını sadece Fransız Cumhurbaşkanı Charles de Gaulle görme-

mekte-dir: Modern Türkiye dahi, eski saltanatlarından bazılarına hasret çekmektedir.

Fakat İsrail'in inanılmaz hamlesi karşısında, kıraç toprakların kazanılmasında, ormanların yeniden tesisi, maden cevherleri ve ham maddelerin keşfi ve orada biriktirilmeğe başlanan servetin, eskiden olduğu gibi, Filistinin büyük kısmının yeniden ele geçirilmesini tahrik edebileceği düşüncesi mantıksız değildir. Ve Nasıralı İsa, İsrail'in yeniden paylaşılacağını açıkça bildirmişti!

Her ne kadar inanılması güç ise de, İsa istikbalde İsrailin tahrip edileceğini söylemiştir. İsrailde bugün yapılmakta olan eserlerin bir kere daha tahrip edileceğini görmek, bütün dünya için ne hazin bir işkence olacaktır! Ve mukarrer olan bu tahrip esnasında, binlerce İngiliz, İsraili ve belki de Amerikalılar, demirden çemberi yarmağa teşebbüs edecekler, İsanın kehaneti ettiği şekilde! Şimdi Obadiah kitabındaki dramatik şekildedeki detayları okuyalım:

«Felâketleri gününde kavminin kapısına girme; ve felâketleri gününde onların derdine bakma, ve felâketleri gününde onların malına el uzatmayın. Onun kaçaklarını kesip atmak için yol ağzında durma; ve sıkıntı gününde onun arta kalanlarını ele verme.» (Obadiah 13, 14).

Bu ülkenin reklam panolarına bir göz atılsa bile, dünyanın kavşak noktasında olduğu okunur. Orta Şarkın çatışmasından kaçıp kurtulanların (özel olarak Filistin ve Kudüsten) Suriye ve Kilikya yarıklarından Toroslar üzerinden Anadoluya geçmeleri icap eder, TANRI BUYURUYOR: «Onun kaçaklarını kesip atmak için yol ağzında durma ve sıkıntı gününde onun arta kalanlarını ele verme.»

Evet her ne kadar inanılmaz gibi görünür ise de, Merkezi Avrupanın Korkunç Kuvvetlerine, Türklerin binlerce İngiliz, Amerikalı ve muhtemelen İsraili mültecileri, Filistinin zaptı esnasında teslim etmesi, Türkler üzerine gazabı ilâhiyi çekecektir. Bu şayanı dikkat ve tafsilatlı kehanetin sonunu okuyunuz:

(Devamı var)